

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

המועצה לאומית ליברלית

פרוטוקול
מישיבת פיננס לשפת הליכוד
התקיימה בהאריץ ב' באדר א' תשע"ו
11 בפברואר 2016, שעה 18.30
בגני התערוכה, תל-אביב, ביהן 10

רשמה: שוש בלו

קצרנית פרלמנטרית

הקלטה תכתוב ותמלול הפרוטוקול

רח' היובל 23, רעננה, 43400. טל' 09-7449894, 054-2443350 פקס: 0776645867

beloshoshana@bezeqint.net

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

על סדר היום:

- ישיבת כינוס לשכה הליכוד.

* * *

מר זאב אלקין:

שלום לכולם, אני פותח את הדיון. אני מציע שננסה יחסית לעמוד בלוח הזמנים ולהתחיל את הדיון, לכן אני מזמין את חברי הכנסת על הבמה, ומזמין את חברי הלשכה להתקדם ולהתיישב. הכיבוד יישאר שם גם בהמשך הדיון. אנחנו ממתנינים דקות בודדות, יש עוד חברים שמצביעים, ואז נתחיל.

ערב טוב לכולם. אני מברך את חברי הלשכה, למעשה זה כינוס שני של הלשכה מאז שהיא נבחרה, וכינוס ראשון שכבר מוקדש לנושא מסוים. אני אפתח בכמה הודעות, ולאחר מכן אנחנו נתחיל את הדיון עצמו.

קודם כל כפי שאתם רואים, במקביל לכינוס הזה מתקיימות הבחירות להנהלת הלשכה. הבטחתי בדיון הקודם שאנחנו נלך בדיוק לפי החוקה, ואכן זה מה שקורה. מתקיימות בחירות, יש הרבה מחוזות שבהם הצליחו החברים להגיע להבנות, ואני מברך על הרוח הטובה והחברית. שם למעשה אוטומטית מי שנרשמו נכנסו, כי הצליחו להגיע להבנות שנרשמים לפי כמות המקומות. ישנם מספר מחוזות שבהם מספר המועמדים יותר גדול ממספר המקומות, ומתקיימים בחירות. למעשה הבחירות יתקיימו במקביל לדיון הזה בחדר השכן, ואני מניח שרוב מי שיושב כאן מן הסתם כבר הצביע. אבל מי שלא ורוצה להצביע, יכול מתישהו במהלך הדיון להצביע, ולהשפיע על הרכב הנהלת הלשכה. זה גוף, כמו שאתם זוכרים, שכולל 91 חברים שחלקם זה כל חברי הסיעה, יו"ר סיעת הליכוד בהסתדרות, יו"ר סיעת הליכוד בנעמ"ת ויו"ר הצעירים, הם נכנסים אוטומטית. וכל השאר נבחרים באופן פרופורציונלי מבחינת המוסדות. כמובן הכוונה היא שהנהלת הלשכה תתכנס בתדירות יותר גבוהה מהלשכה עצמה, זה גוף יותר קטן. לשכה לפי החוקה צריכה להתכנס תוך חודשיים. כמעט והצלחנו לעמוד ביעד, קצת חרגנו ממנו בגלל כל מיני תהליכים פנים-ליכודיים, ואני מאוד מקווה שנצליח לעמוד ביעד הזה, ובאמת יהיו

6 כינוסי לשכה במהלך השנה. ולעומת זאת בין כינוס לשכה אחד לשני תתכנס הנהלת הלשכה. אני מניח שזה כבר יקרה במצודת זאב, כי לפי ההרכב כבר אפשר לעשות את זה בקומה העליונה של המצודה.

המטרה באופן כללי של הכינוסים, גם של ההנהלה וגם של ההרכב המלא של הלשכה, היא בדיוק להשלים את הפער שהיה חסר במוסדות הליכוד. הוא קיים וצריך להיות קיים לפי החוקה, וזו במה לדיון של תוכן לגבי עמדות התנועה בסוגיות השונות שהן על סדר היום. אנחנו דיברנו על זה בהרחבה בכינוס הקודם, הכינוס הפותח, של הלשכה. על כך שהגיע הזמן שהדיונים בין חברי המרכז של התנועה ופעילי התנועה יהיו דיונים של תוכן. אני אנסה כמה שאפשר, שהנושאים של הדיונים יחפפו את הנושאים שעל סדר היום, וכמה שאפשר לפני תהליך קבלת ההחלטות. וזאת בין השאר גם הסיבה שמתקיים הדיון הזה בשני הנושאים שבחרנו. אלה כרגע נושאים שהם על סדר יומה של הממשלה ושל הכנסת. הנושא הראשון הוא תוכנית החומש למגזר הערבי. היה דיון ציבורי ער סביב התוכנית הזו, יש החלטת ממשלה שעברה, אבל יש בה עוד הרבה נושאים פתוחים שסביבם מתקיים דיון בממשלה. צריך להיות דיון בוועדת שרים לענייני מיעוטים בשבוע הבא, ולאחר מכן דיון במליאת הממשלה, ולכן הכינוס הזה מגיע בדיוק בזמן הנכון כדי שנבחרו הציבור יוכלו להקשיב לפעילים. וכל אחד לאחר מכן, כמובן שהמטרה כדי שזה ישפיע על כולנו הדברים שיאמרו כאן. אני תמיד דוגל בתפיסה שכל התורה לא נמצאת במקום אחד, ועם כל החשיבות העצמית שאנחנו מייחסים לעצמנו יש הרבה משמעות וניסיון, ורעיונות בגוף הזה שמייצג את התנועה, ולכן מאוד חשוב להקשיב. אני מניח שיהיו הצעות שונות, מן הסתם לפעמים סותרות אחת את השנייה. אבל הדיון הזה חשוב לפני תהליך קבלת ההחלטות ולא אחריו. זה נכון על הנושא הזה של תוכנית החומש, וזה נכון גם על יוזמת החקיקה, שזה הנושא השני שעל סדר

היום. הוצעה במהלך השבוע האחרון, אותה יוזמה לגבי יכולת הכנסת להשעות חבר כנסת ברוב של 90 חברי כנסת.

אני אפתח את הדיון הזה, אבל לפני זה אני רוצה להודות לחברי הכנסת וסגני השרים שנמצאים כאן. אני מקווה שבדיונים הבאים נראה כאן גם יותר שרים, אני חושב שגם שרים צריכים להקשיב לשטח של התנועה, לא פחות מחברי כנסת וסגני שרים. אבל אני במיוחד רוצה להודות לשר לשעבר משה ארנס. מגיעות לו מחיאות כפיים, שכיבד אותנו בנוכחותו. יש לו עמדה מאוד ברורה, שהוא נתן לה גם ביטוי ציבורי, בסוגיה שעל סדר היום. היה לי מאוד חשוב שהוא יבוא לכאן וישמיע את עמדתו לחברים. פניתי אלי, ואני מאוד שמח שהוא נענה. החיבור הזה של הדורות השונים של תנועת הליכוד, אני חושב שהוא מאוד חשוב ומאוד מפרה, ואני ממש שמח, אפילו מאושר, שאתה כאן בדיון הזה. לא בטוח שנסכים, אבל עצם הדיון ועצם זה שאתה כאן, אני חושב שזה חשוב מאוד.

אני הצעתי לשרה גילה גמליאל לבוא ולהציג את התוכנית, היא למעשה היוזמת של התוכנית ביחד עם שר האוצר. לצערי מסיבות אישיות משפחתיות היא לא יכולה להיות כאן הערב. אז אני אמלא את המלאכה הזו, בתור הנציג נדמה לי היחיד, של הממשלה פה, של השרים. אני אציג לכם את התפתחות הסוגיה הזו של תוכנית החומש, ומהן הסוגיות המרכזיות שבהן הממשלה עדיין מתחבטת ומתלבטת, ואז נתחיל בדיון. משה יהיה הדיון הראשון, איוב השני, ולאחר מכן נרשמו החברים, חברי כנסת וחברי לשכה שביקשו לדבר.

התוכנית הזו, תוכנית החומש, ההכנה שלה התחילה עוד בקדנציה הקודמת ביוזמת שר האוצר הקודם. כאשר ההיגיון היה היגיון כלכלי. הניתוח הכלכלי הראה שלמעשה הכלכלה הישראלית במידה רבה צפויה לקשיים בעתיד, כי יש שני מגזרים שהתרומה שלהם לצמיחה הכלכלית של המדינה לא עומדת בקצב הנדרש. המגזר האחד הוא המגזר החרדי, והמגזר השני הוא המגזר הערבי. זה קשור באחוזי

השתתפות בשוק התעסוקה, וקשור גם באיכות ההשתתפות. כשאנשים עובדים במשכורות נמוכות אז כמובן הצמיחה הכלכלית היא נמוכה והמיסים הם קטנים, וזה בסופו של דבר גם מקטין את תקציב המדינה, ופוגע בכלכלה הישראלית. זה היה ההיבט האחד, לכן משרד האוצר בפנים. זה מקרה נדיר שמשרד האוצר רוצה לתת כסף, כן? בדרך כלל משרד האוצר מתנגד לתת כסף, וכאן זה מקרה מאוד חריג. כי בחישוב הכלכלי הכולל, סבורים אנשי משרד האוצר שהתוכנית תביא להגדלת הצמיחה, והכסף שיושקע יחזור שבעתיים לאוצר המדינה.

ההיבט השני של התוכנית הוא כמובן ההיבט החברתי. מדובר במגזר שבהרבה מאוד תחומים רמת ההשקעות בו מצד הממשלה, ורמת החיים הרבה יותר נמוכה מהממוצע הישראלי. וכאן נטענה כבר טענה של הרצון לגשר על הפערים.

זה הרציונל של פיתוח התוכנית. התוכנית כפי שפותחה, מקיפה הרבה מאוד תחומים. מתחום חינוכי עד לתחום של בנייה, דיור, תרבות, ספורט. פרק החינוך הוא לא במקרה הפרק הראשון בתוכנית. תחבורה, במיוחד עם דגש על תחבורה ציבורית. אני לא אכנס עכשיו ממש לכל הפרטים הקטנים של התוכנית, אבל הרעיון היה להקיף הרבה מאוד תחומים של החיים והפיתוח, עם דגש מסוים על פיתוח כלכלי. כי למשל חינוך, מה המשמעות של החינוך? אם אנשים לומדים אז הם מגיעים בסופו של דבר גם למערכת של השכלה גבוהה, נכנסים לשוק העבודה עם יכולות יותר גדולות, ועם כל מה שמשמע מכך. עלות התוכנית משוערת בין 10 ל-15 מיליארד ₪ ל-5 שנים. אבל צריך להבין, יש פה פטנט. אנחנו פה בשיח בין החברים, אפשר לגלות את הפטנט. רוב מוחלט של הכסף הזה לא מגיע ממשרד האוצר, משרד האוצר משקיע בין מיליארד וחצי לשני מיליארד פרוש על 5 שנים. כל השאר מגיע מתקציב משרדי ממשלה. איך? משנים את האחוזים. זאת אומרת שהחלטה אומרת למשל, בנושא כזה וכזה בתחום החינוך, האחוז שיהיה למגזר הערבי יהיה לא פחות מאחוז כזה. ותחבורה, תרבות וספורט, השכלה גבוהה, ככה

עוברים תחום-תחום וקובעים את האחוזים. זה למעשה בניית התוכנית. קרי, זה הגאונות של משרד האוצר, הם מומחים בעניין הזה. הם הביאו תוכנית ב-15 מיליארד, שמי שמשלם על זה, זה משרדי הממשלה, זה לא האוצר. האוצר נותן רק אחוז מאוד מסוים מסך העלות של התוכנית.

אני כבר אגיד משהו בסוגריים, חברים, ואסור פה להתעלם מזה. שיהיו לזה השלכות. הרי אין ארוחות חנם, שלא נשלה את עצמנו. בשנים הראשונות משרד האוצר אמר למשרדי ממשלה ששאלו אותו- 'רגע, אם אני משקיע יותר אחוז כאן, יהיה פחות שם'. כן? יש חוק הכלים השלובים. אז זה אומר שאם יותר יושקע במגזר הערבי, פחות יושקע במגזר היהודי. אמר משרד האוצר 'אני בשנה-שנתיים הראשונות אפצה אתכם בתוספות תקציב, כדי שהמגזר היהודי לא ייפגע'. אבל לטווח הארוך אין ספק שהמשמעות של התוכנית, ברגע שהאחוזים נקבעו ובמידה שמשרדי ממשלה יעמדו ביעד הזה. המשמעות של התוכנית שבעוד שנתיים-שלוש-ארבע-חמש כשלא יבוא פיצוי ממשרד האוצר, בסופו של דבר קצב הגידול של ההשקעות במגזר היהודי בנושאים האלה יקטן. אי אפשר לאכול את העוגה ולהשאיר אותה שלמה. זה היבט מסוים שלא ניתן עליו הדעת בשיח הציבורי. אני דיברתי על זה בישיבת הממשלה וכדאי לקחת את זה בחשבון. זאת אומרת, שפתאום אנחנו עלולים לגלות בעוד שנתיים-שלוש קולות מצד, למשל ראשי רשויות במגזר היהודי, שיגידו 'אני התרגלתי לצמוח בקצב מסוים, איפה קצב הצמיחה שלי בחינוך, בתחבורה?' ויגידו להם 'לא, יש כבר החלטת ממשלה שמחייבת להעביר את זה למקום אחר'. וזה מרכיב שצריך לקחת בחשבון, לא בטוח שהוא מספיק נלקח בחשבון במהלך הדיון. אני שם את זה כהערת סוגריים.

הנושא המרכזי, או מספר נושאים, שסביבם התגלעו הוויכוחים ואותם רציתי להביא לשולחן הזה ולשמוע את העמדות השונות, קשורים במספר נקודות. הנקודה הראשונה שעלתה, מי אמורים להיות מוטבי התוכנית? היו קולות בממשלה, שבין

השאר גם אני נמנית על שורת שרים, שאמרו שישובים מעורבים צריכים להיות חלק מהעניין. האוכלוסייה של המגזר הערבי נמצאת לא רק ביישובי מיעוטים, נמצאת גם בלוד, ברמלה, חיפה, עכו, מעלות ובעוד מספר רשויות, ולא נכון להוציא אותן החוצה. המקרה הפרטי הבולט מאוד, והמשמעותי מאוד, הוא כמובן ירושלים. אם התוכנית היא רק יישובי מיעוטים, אז מזרח ירושלים בחוץ. אם זו אוכלוסיית מיעוטים אז מזרח ירושלים בפנים. ומזרח ירושלים, לא צריך להסביר לכם, אתם רואים את זה לצערי יום-יום ולו בהיבט הזה של הטרור. אבל זה הרבה יותר עמוק, זה היום אתגר ענק למדינת ישראל, ואסור להתעלם ממנו. היה וויכוח, בסופו של דבר הגיעו לאיזושהי פשרה כרגע שכל תחום החינוך נפתח לכל הערים המעורבות, ובתחום החינוך זו ההשקעה העיקרית. זה כולל את מזרח ירושלים, היה על זה קרב גדול בממשלה, וניצחנו בקרב. אבל עדיין חלק מהתחומים סגורים, והם ליישובי מיעוטים בלבד, ומזרח ירושלים וישובים מעורבים לא נהנים ממנו. התחום הכי בולט הן השקעות מוניציפליות. כל ההשקעות ברשויות, גם אם זה לפיתוח וקידום הדיוור, וגם לתקציב השוטף של רשויות ומבני ציבור, הם אך ורק ליישובי מיעוטים, הם לא לישובים מעורבים. יש לכך כמובן השלכות, אז זה נושא אחד שהיה בוויכוח. הוא לכאורה הוכרע, אבל נשאר פתוח בהיבט מסוים.

הנושא השני המהותי יותר, זה מה שקרוי נושא ההתניות. סביבו מתנהל עיקר הוויכוח הציבורי. אמרו מספר שרים בממשלה, ואני בתוכם, שהנושאים השונים שבהם צריך לצמצם פערים זה לא רק הנושאים של חינוך, תחבורה וכו', זה גם נושאים של שמירה על חוק וסדר. אם זה בתחום של תכנון ובנייה, אם זה בתחום של חוק וסדר ברחובות, אם זה בתחום של איסוף הנשק. אם זה בתחום של, נושא שלא קשור לחוק וסדר, אבל נושא צדדי חשוב לא פחות, שירות אזרחי. אנחנו דגלנו בתפיסה שאי אפשר לנתק אחד מהשני. אי אפשר לתת את הכסף למשל לפיתוח הכלכלי, ולא להשקיע במשטרה. א', כי יש אינטרס של המדינה שיהיה חוק וסדר.

ב', אי אפשר לפתח כלכלה בלי חוק ובסדר. אף משקיע לא ייכנס למקום, ששם יורים ברחובות ואין דין וסדר, והמשטרה מפחדת להיכנס פנימה. איזה עסקים בדיוק אפשר לפתח שם, ולפתח את הכלכלה. זה אשליה. כנ"ל בכל הקשור לבנייה בלתי חוקית, בסוף אי אפשר לפתח את המגזר ורמת החיים בו, אם אי אפשר לבנות אף בית ספר היום כי בנו במקומות שנועדו לבנייה ציבורית, בנייה פרטית באופן פרוע. וכל השטחים הציבוריים תפוסים ואי אפשר להעביר כביש פנימי ברשות. למעשה מי שנפגע מזה, זה לא רק המדינה. מי שנפגע מזה, זה בראש ובראשונה הציבור הערבי עצמו. מהיעדר חוק וסדר, ומהיעדר של בנייה מסודרת. הוויכוח הזה התרכז בשני דברים. אחד, האם מטפלים בכל ביחד, או שנותנים כרגע את הכסף ומה יהיה עם חוק וסדר, אחר כך נחפש את המשאבים. אנחנו סברנו שזה לא יעבוד. כי הרי אחר כך לא יהיה כסף. אם היום שמים 15 מיליארד לא יהיה כסף מחר. ולכן אם אין לאוצר כסף להשקיע במשטרה, ולהשקיע באכיפת הבנייה, לוקחים את הכסף הזה, חותכים ממנו את העלויות לטובת פיקוח על בנייה ומשטרה, ומכניסים את זה פנימה לתוך התוכנית, ולא משאירים את זה כהלכתא דמשיחא לעתיד לבוא. היו עמדות אחרות והנושא הזה עדיין בוויכוח, הוא לא הוכרע. אני מסמן לכם נושא שנמצא עדיין בוויכוח בין השרים. הקימו צוות שצריך להביא המלצות, וההמלצות האלה עדיין לא אושרו. בנושא הפיקוח והבנייה הייתה גם שאלה איך מונעים בנייה בלתי חוקית. אמרתי שזו שערורייה מה שקורה בתוך הישובים, אבל זו גם שערורייה מה שקורה החוצה מהישובים. כי בונים מחוץ לגבולות קווי מתאר, ואז בכלל יש פה התפשטות, הקרקע של המדינה שזה המשאב הכי יקר, לא יכול לעמוד בו. כי ברגע שנתפסת הקרקע ובונים מבחוץ, אז אף אחד לא בונה לגובה. בסופו של דבר יש כאן תהליך שהמחיר שלו יהיה מאוד כבד לדורות הבאים. לכן הנושא הזה של אכיפה של חוקי הבנייה והריסה של בנייה בלתי חוקית, הוא נושא מאוד קריטי. הטענה שהייתה שבפועל רשויות מקומיות במגזר הערבי לא מעוניינות באכיפה הזו,

ולא לוקחות בזה חלק. כי מענה לעניין הזה הציע צוות ברשות מנכ"ל משרד ראש הממשלה הצעה מסוימת, שבדיוק צריכה להיות נידונה במהלך השבוע-שבועיים הקרובים. ההצעה אומרת את הדבר הבא, בקצרה. להעביר לרשויות המקומיות במגזר הערבי סמכויות אכיפה. הרשות שלא תאכוף ולא תעשה את זה לא תקבל את המעמד של הוועדה המקומית. היום מה אומרות הרשויות? 'אין לנו סמכויות, לא לתכנן ולא לאכוף. אז מה אתם רוצים מאיתנו? זה שאנחנו רוצים או לא רוצים, זה לא רלוונטי. אתם המדינה לא עושים את העבודה'. ואז הרעיון של הצוות הזה, לפני שמקימים וועדה מקומית קודם כל מעבירים סמכויות אכיפה. כשרואים שבצעדים ראשונים שהאכיפה מתבצעת מקימים וועדה מקומית הרבה לפני מה שתוכנן. מעין פרס, מעין מנוף. ונותנים גם תקנים בשביל זה, וכסף כדי לעשות את פעילות האכיפה. ועל כל זה לוקחים יחידה ארצית לאכיפה בתחום של תכנון ובנייה, מוסיפים לה תקנים, ואיפה שרשות לא עושה מחוקקים בחקיקה כל מיני כלים שמקלים על העבודה. היא נכנסת במקום הרשות, מזיזה אותה הצידה ואוכפת והורסת. אגב, כדי שתבינו, אתם יודעים כמה הורסים בנייה בלתי חוקית במגזר הערבי? פחות מ-10 בשנה. ולכן חלק מזה, זה בגלל החקיקה והתיקים תקועים בבית המשפט, חלק בגלל היעדר משאבים וחלק זו סוגיית המדיניות. זה פחות או יותר, ככה על רגל אחת, ההמלצה של הצוות של מנכ"ל משרד ראש הממשלה. קרי, להעביר סמכויות, לתת כסף ותקנים, לבנות גורם שהוא מפקח ואם לא עושים טוב אז הוא נכנס במקום ומקבל סמכויות נוספות שאין לו היום, אותה יחידה ארצית. וככה העסק עובד. גם להעביר תיקוני חקיקה שונים שהמליץ עליהם צוות של משרד המשפטים.

מול זה יש הצעה תוספתית שפיתחנו ביחד עם חברי, השר יריב לוין. ביקש מאיתנו ראש הממשלה להכין הצעה מקבילה, שההיגיון שלה בתחום של תכנון ובנייה הוא פשוט. אנחנו לוקחים את כל מה שאתם מציעים, ובונים על זה עוד כמה. כי כרגע

אין פה שום מנוף מול הרשויות לעסוק בזה. אני לא בטוח שהם יעסקו בזה. הרעיון היה מאוד פשוט, הצענו שני דברים. אחד, יש בהחלטת הממשלה המקורית הרבה תקציבים תוספתיים לרשויות, זה לא תקציב שוטף. אמרנו 'בואו נתנה את התקציבים האלה בעמידה ביעדים בתחום של אכיפת הבנייה והריסה'. רשות שעושה את העבודה הזו, תקבל את התקציבים התוספתיים. רשות שלא, לא תקבל את התקציבים התוספתיים. שימו לב, בניגוד למה שמתפרסם, לא חינוך, לא תחבורה. היה הרבה מסך עשן סביב הדבר הזה. דיברנו רק על תקציבים תוספתיים לרשויות, שאגב הן מלכתחילה לא היו חלק מהתוכנית, משרד האוצר בכלל לא רצה אותן. כפו את זה על משרד האוצר כתוצאה מההידברות עם הח"כים מהרשימה המשותפת. זה בכלל היה נושא נפרד, חשבתי שזו הייתה טעות לקיים את התוכנית הזו דווקא בהידברות עם הרשימה המשותפת ולא מול הנהגה אחרת של הציבור הערבי, לחזק אותם פוליטית. אבל זה כבר נעשה, וכך הופיע הפרק המוניציפלי הזה. אנחנו מציעים להתנות את התקציבים האלה בביצוע של פעולת האכיפה. גם בחקיקה, עד שלא יעברו חוקים לא להתחיל להעביר את הכסף לרשויות המוניציפליות. וכמובן בעיקר בביצוע מול הרשויות הרלוונטיות, כדי לייצר תמריץ. מנוף, תמריץ, תקראו לזה איך שאתם רוצים. זה כסף תוספתי, מי שעושה את העבודה מקבל, מי שלא- לא מקבל.

דבר שני שהצענו, אמרנו שהשנה הורסים פחות מ-10 ובונים כל חודש 50. והטענה היא, איך אתם יודעים מה להרוס ומה לא כשעוד אין תכנון. אמרנו שלוקחים פסק זמן לשנה. בשנה הזו לא הורסים בנייה ישנה, כי במילא לא הורסים. בשנה הזאת מחליטים ומתכננים, לפחות מסמנים מה להכשיר ומה להרוס, כי חלק גדול מהבנייה הבלתי חוקית שיש היום תוכשר מן הסתם, ואף אחד לא יהרוס אותה. אבל צריך לראות מה כן ומה לא. וכל בנייה בלתי חוקית שנבנית בשנה הזו מורידים מיד. זאת אומרת שיש מעין הפסקת אש. אין דבר כזה שכל חודש 50 מבנים בלתי

חוקיים ואף אחד לא מגיב. יש סטטוס קוו. וברגע שהשנה הזו הסתיימה ויש תוכנית ארצית מלאה, אז כבר אוכפים את זה בצורה שתיארתי. אגב, גם ההנהגה של הרשויות של הציבור הערבי מוכנה להסדר הזה. אומרת 'אנחנו מוכנים לתמוך בזה שכל דבר חדש בלתי חוקי בשנה הזו ייהרס'. זה על רגל אחת, התוספת שאנחנו הצענו בתחום הזה של האכיפה. אנחנו מוסיפים לזה את הנושא של השירות האזרחי. היום ראשי רשויות במגזר הערבי מונעים, בחלק מהרשויות, מהגופים במגזר הערבי להפעיל שירות אזרחי מרמה אידיאולוגית. מנהלים על זה מאבק שלם, היו לא מזמן פרסומים. אמרנו שזה בלתי אפשרי שגוף שמקבל כסף מהמדינה, ומשכורת מהמדינה, נלחם בתוכנית של המדינה. לכן אותו דבר, תיבנה תוך חצי שנה תוכנית של הגדלת מספר האחוזים בהשתתפות בשירות האזרחי, ורשות שעומדת ביעדי התוכנית תקבל חלק מהתקציבים התוספתיים שמתוכננים בתוכנית החומש. מי שלא יעמוד בזה לא יקבל תקציב תוספתי. אותו דבר, במקום לתת כסף באופן כללי, להפוך אותו לתמריץ לעמוד ביעדים שהמדינה קובעת. זו התוספת השנייה שאני ויריב מציעים.

התוספת השלישית היא המשטרה. אנחנו חושבים שצריך לאשר את כל התקציבים התוספתיים שדורש השר לביטחון פנים כדי לבנות תחנות משטרה ולהכניס חוק וסדר, ולאסוף את הנשק במגזר הערבי. גם הציבור רוצה את זה, ולכן לדחות את זה ולא להחליט עכשיו, זה יהיה טעות. זה לא יקרה לעולם.

הנושא הרביעי הוא מזרח ירושלים. אנחנו חושבים שמזרח ירושלים הוא נושא קריטי, אי אפשר לטאטא אותו מתחת לשטיח. ולכן גם בתחום הזה, גם בתחום של תכנון ובנייה, גם בתחום של שירות אזרחי, צריכה להיות תוכנית מאוד מסודרת למזרח ירושלים. כולל משאבים וכו', שהיא חלק מהעניין הזה. עוד פעם, לא לשים את זה בצד. אני יכול על מזרח ירושלים לדבר פה שעות, אני לא אעשה את זה מפאת קוצר זמן.

עד כאן תיארתי לכם איפה הדברים עומדים. זאת אומרת שיש החלטת ממשלה שהתקבלה, יש מספר נושאים בוויכוח. סביב הנושאים האלה יש הצעה חלקית של מנכ"ל משרד ראש הממשלה, בנושא של תכנון ובנייה. יש הצעה שלי ושל יריב, ויש שרים שמתנגדים אפילו להצעה של מנכ"ל רוה"מ. אומרים שלא צריך לשנות שום דבר, לא צריך לערבב מתן כסף בנושאי חוק וסדר ואכיפה של תכנון ובנייה. זה לחוד וזה לחוד. זה פחות או יותר העמדות השונות על סדר היום. זה לגבי הסעיף הראשון. לגבי הסעיף השני זה מאוד פשוט. החוק של 90 הח"כים, דובר על זה הרבה בתקשורת. לא חושב שצריך הרבה להוסיף. הסיבה היא מאוד ברורה, לא חושב שצריך לשכנע אתכם מה הבעיה. הכלים שעומדים כרגע לרשות הכנסת לא מספיקים כדי למנוע תופעות של הקצנה וחצייה של כל הקווים האדומים. אני אומר לכם שפונים אלי ח"כים מהרשימה המשותפת, בשיחות במזנון הכנסת, ואומרים 'תקשיבו, אתם הופכים את כולנו לחנין זועבי. כי מה שהיא עושה ולא קרה לה כלום, והיא מקבלת פרסום, אז גם אנחנו חייבים להיות כאלה'. אז פעם זה אחד, אחר כך שניים, שלושה, ארבעה. וככה זה מושך את כל העגלה לכיוון של ההקצנה. כי מה שהיום יכולה לעשות וועדת האתיקה, היא כביכול משעה ח"כ לכמה חודשים עד חצי שנה. אבל להצביע מותר לו, משכורת הוא מקבל, רכב יש לו, מעמד וחסינות יש לו. הכול יש לו, אז הוא לא מדבר במליאה. הם מוכנים לוותר על לדבר במליאה, כדי לקבל את הפרסום מהתהליכים המקצינים. לכן הפתרון שהצענו מאוד פשוט. יש סעיף 7א' בחוק יסוד הכנסת, שכל מתמודד לכנסת חותם התחייבות למלא סעיף 7א', זו ההתחייבות שלו. אסור להתמודד לכנסת אם אתה לא מתחייב למלא את הסעיף הזה. זה שלושה דברים: לא לפעול כנגד מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית. שני, לא לעסוק בהסתה לגזענות, ושלישית לא לתמוך במדינות אויב ולא לתמוך בארגוני טרור, ולא לנסוע למדינות אויב. אלה שלושה וחצי תנאים.

התנצל ח"כ דוד ביטן, יו"ר וועדת הכנסת, שהוא חייב לצאת לאירוע אישי, משפחתי. אז אנחנו מודים לדוד שהיה כאן, הוא עושה מלאכת קודש בהרבה נושאים, כולל גם בנושאים האלה בוועדה ובמליאת הכנסת.

הרעיון הוא מאוד פשוט, להגיד שמי שרימה בפועל כשהוא חתם והתחייב, היום כשאתה מבקש אזרחות ישראלית על סמך מוצא יהודי כשאתה עולה, כן? אני שר הקליטה. אם מתברר שרימית והבאת מסמכים מזויפים, שוללים לך את האזרחות. אותו רעיון כאן, אם רימית בהתחייבות שלך, ולא עמדת בהתחייבות ופעלת נגד 7א', מותר לכנסת אחרי תהליך מאוד מדוקדק. זה לא דבר פשוט. שימוע מסודר, תלונה של 61 חברי כנסת, שלושת-רבעי חברי וועדת הכנסת שמצביעים על זה, 90 ח"כים במליאה שמצביעים על זה. הרעיון הוא מאוד פשוט, למה 90 ח"כים? א', כי זה תהליך שקיים היום בכנסת ליכולת הדחה של נשיא ויו"ר כנסת. זאת אומרת שלא המצאנו את זה, הכנסת יכולה להדיח נשיא ויו"ר כנסת עם 90 ח"כים. ב', למה 90 ולא 61? כדי שלא יהיה מצב שקואליציה ברוב רגיל, לא מתאים לה מישהו, היא מעיפה מישהו. היום יש ממשלת ימין, מחר תהיה ממשלת שמאל. יגידו שכל הליכוד עוסק בהסטה לגזענות, בואו נעיף את כל הליכוד. לכן בדברים האלה צריך להיות מאוד זהירים. אסור פה ללכת לאיזשהו הקשר רגעי שכרגע נוח לנו. מחר אנחנו יכולים להיות מיעוט, ומחר אנחנו יכולים להיות בכנסת במיעוט. לכן צריך קונצנזוס דיי רחב.

אני אומר לך, שלמשל בסיפור של ה'מרמרה', אם היה חוק כזה בפועל אז, היה 90 ח"כים על חנין זועבי, להרחיק אותה מהכנסת. אגב, זה לא חייב להיות לכל התקופה. זה יכול להיות לחצי שנה, שנה. אבל זו השעיה אמיתית. בלי משכורת, בלי חסינות, בלי רכב, בלי יכולת הצבעה. נכנס ח"כ אחר מאותה מפלגה, הבן אדם הזה בחוץ. ולכן זה כן כלי יעיל, שיעבוד במקרי קיצון. הוא נועד למקרי קיצון. זה לא

יפתור את כל הבעיות עם חלק מהח"כים ברשימה המשותפת, אבל לפחות זה ישמש כהרתעה מול מעשים קיצוניים.

אני אתן דוגמא. כשחוקקו תוספת ל-7א' על נסיעה למדינת אויב, כולם אמרו 'זה שערורייה, כל הח"כים הערבים נוסעים למדינות אויב, אף אחד לא יהיה בכנסת, תהיה לכם כנסת בלי ערבים'. בסוף כשהחוק הזה עבר, כמה נסעו? כמה פעמים הפעילו את החוק הזה? אף פעם, כי אף אחד לא נסע. אף אחד לא סיכן את המקום שלו בכנסת בשביל הנסיעה הזו. אותו דבר כאן, ברגע שהחוק יעבוד, עיקר המשמעות שלו זה לא ההפעלה שלו. זו ההרתעה שהוא מייצר.

לגבי פסילה ע"י בג"צ, לפי העמדה של היועמ"ש של הכנסת חוק במתכונת כזו הוא מספיק מאוזן. ובגלל שזה גם חוק יסוד אין לו סיכוי כמעט, לדעתו, להיות נפסל בבג"ץ. כנ"ל לגבי הפעלה שלו, כש-90 ח"כים יגידו את עמדתם אם זה לא יהיה הזוי לגמרי, הוא מעריך שבג"צ יגבה את העמדה. כי 90 ח"כים זה שונה מאוד מהחלטה של וועדת הבחירות.

עד כאן לגבי ההצעה, זה הרעיון. יש על זה כרגע וויכוח בעיקר עם האופוזיציה, שדיברה גבוהה גבוהה נגד. גם יאיר לפיד וגם ציפי לבני או בוז'י הרצוג נגד חנן זועבי, אבל ברגע שזה הגיע לחקיקה מיד עשו אחורה פנה. היה לחץ של המפלגות הערביות, הם מסתכלים קדימה מי יצטרך להמליץ אצל הנשיא עליהם אם הם ירצו להרכיב ממשלה, ולכן מיד הם זזו בסיפור הזה של החקיקה. אבל עדיין יש רוב די ברור בכנסת כרגע לחקיקה הזו, ויש כוונות לקיים את זה. אבל גם זה נושא מעניין לדיון בין החברים.

אני הצגתי בפניכם את הסוגיות שנמצאות כרגע על סדר יומה בתחומים האלה של הממשלה ושל הכנסת. אם יהיו עוד שאלות אני אחר כך אענה, אבל אני מציע שנעבור לדיון. כפי שאמרתי, הדובר הראשון היום הוא השר לשעבר משה ארנס, שמכבד אותנו בנוכחותו. בבקשה משה, הבמה שלך.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

רק דבר אחד לפני כן, עובר ביניכם מוטי אבנר שמרכז את עבודת הלשכה. מי שרוצה לדבר, תירשמו אצלו כדי שניצור רשימת דוברים מסודרת.

מר משה ארנס:

ערב טוב, הזמין אותי השר אלקין להיפגש אתכם הערב. אני מודה לו על כך ואני שמח לעשות זאת.

אני מבין שהנושא לדיון הערב בלשכה הוא הנושא של המיעוט הערבי במדינת ישראל. אולי בצורה יותר קולעת, היחסים בין המדינה לבין המיעוט הערבי. וודאי היה ידוע לכולם שכ-20% מהציבור במדינה הם ערבים. כ-17%, אם אנחנו לא סופרים את ערביי מזרח ירושלים, שרובם אינם אזרחים אבל יש להם אופציה לקבל אזרחות ישראלית. ו-20% כאשר אנחנו סופרים גם אותם. אני קראתי וגם שמעתי שוב מזאב, שהמניע לתוכנית של הקצאת 15 מיליארד שקל לתקופה של 5 שנים, זו השקעה במגזר הערבי, כשהמניע העיקרי הוא המניע הכלכלי. מבחינה לגמרי יבשה, אני מניח שכל אחד מאיתנו גם מבלי שהוא כלכלן גדול, יכול להבין שאם יש מגזר מסוים באוכלוסייה שאיננה משתתפת בצורה מלאה בכוח העבודה, ולכן התוצר הלאומי הגולמי יותר קטן מאשר יכול היה להיות, זה יהיה לטובת כלכלת המדינה שההשתתפות של המגזר הזה בכלכלה, במשק העבודה, יעלה. להבדיל זה גם נכון לגבי הציבור החרדי. אני חייב לומר שאני מצטער שמשתמשים בנימוק הזה, שהוא נימוק נכון, בתור הגורם והמניע לתוכנית הזו. הרבה מעבר לזה, גם לולא היה זה קשור בנימוק כלכלי כלשהו. כפי שאמרתי, הנימוק הכלכלי הוא נכון ולגיטימי. הייתי אומר שצריך לעשות את זה. ולמה צריך לעשות את זה? אנחנו מעוניינים שהמיעוט הערבי במדינת ישראל, אחוז גדול, מספר גדול, שהוא לא יהיה מנוכר מהמדינה. שלא יהיה עוין למדינה, שלא ייתן גיבוי לאויבי המדינה, שלא ייקח חלק במעשי טרור נגד המדינה. אנחנו מעוניינים לנתק את הקשר בין האוכלוסייה הזו לבין המדינה. זה האינטרס העליון. לדעתי אולי המשימה החשובה ביותר שעומדת בפני הממשלה הזו, וגם בפני ממשלות קודמות שלא עמדו במשימה הזו. זה לא דבר

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

פשוט, כל אחד מכם וודאי יודע ומבין. יש פה התחרות על הנפש ועל הלב של האזרח הערבי במדינת ישראל. התחרות עם אותם הגורמים שרוצים לסחוב אותם דווקא לכיוון של עוינות למדינה, של ניכור מהמדינה, של תמיכה באויבי המדינה, בחיסול המדינה. אחד כזה, זה הפלג הצפוני של התנועה האסלאמית.

קריאה:

רואים במי הם בחרו לכנסת.

מר משה ארנס:

את ההערה הזו לא הבנתי. הייתי מציע שאול תיתן לי לפחות לסיים משפט. אתה מפסיק אותי באמצע משפט, ואחר כך אני כבר שוכח מה רציתי להגיד.

יש גורמים שכוונתם להביא לכך שהאוכלוסייה הזו, 20% מאוכלוסיית המדינה, לא תהיה נאמנה למדינה, לא תשתלב בחברה הישראלית, שלא תהיה ממש חלק. אלא תעמוד לצד אויבי המדינה. הפלג הצפוני של התנועה האסלאמית זו דוגמא אחת, מאוד בולטת. היא הוצאה מהחוק, לדעתי צריך היה לעשות את זה לפני שנים. זו תנועה שבגלוי אומרת 'את מדינת ישראל צריך לחסל'. והיא מפיצה את התורה הזו. דרך אגב, גל האלימות שעובר עלינו בחודשים האחרונים, ההצתה הייתה באום אל פאחם. הפלג הצפוני של התנועה האסלאמית, ראאד סלאח, היה מדי שנה עורך אספות המונים, של עשרות אלפים, תחת הכותרת 'אל-אקצא בסכנה'. היה מפיץ את הקריאה שמדינת ישראל מנסה, עומדת להרוס את אל אקצא. והצליח להלהיב אנשים צעירים, גם ילדים, מאחורי השקר הזה. ואני חושב שכשילמדו ויחקרו את הטרור שעובר עלינו עכשיו, ימצאו שההתחלה הייתה שם. עם השקר הזה שאל אקצא בסכנה.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

אם אנחנו מסתכלים על הנגב, בנגב יש היום כמה בדואים? אתה אומר 180,000, הוא אומר 200,000. יש כאלה שאפילו אומרים אולי 250,000. כשקמה מדינת ישראל היו בנגב 18,000 בדואים. זה היה ציבור ידידותי למדינת ישראל. בדואים רבים שירתו כגששים בצה"ל, משרתים כגששים בצה"ל עד עצם היום הזה. הבדואים בנגב לא היו דתיים בכלל. לא היו דתיים. מ-18,000 זה הגיע למספר שהוא מעל ל-200,000. יש שם לא ביגמיה אלא פוליגמיה, מביאים נשים מחברון, מעזה. יש אבות שיש להם 30 ילדים, 40 ילדים. זה הולך ומתנפח, אבל היום בכל מאהל, בכל כפר, בכל עיר בנגב, מסגד. או שניים, או שלושה או חמישה. האוכלוסייה הזו נהפכה במידה גדולה לאוכלוסייה מאוד דתית, תחת השפעה של הפלג הצפוני של התנועה האסלאמית ששלחה מורים לבתי הספר. שאומרת להם 'אתם בדואים פלסטינאים, והאויב שלכם זה מדינת ישראל'. תסתכלו על המועצות המקומיות בנגב היום. ברובם ראש המועצה הוא מהתנועה האסלאמית. מעטים מהם, אולי אחד - שגב שלום, שראש המועצה הוא יוצא צה"ל.

קריאה:

גם מרהט.

מר משה ארנס:

רהט אני לא בטוח שהוא יוצא צה"ל.

הייתה תקופה שהליכוד היה מקבל הרבה קולות מהבדואים בנגב. אז כשאנחנו רואים את המצב היום, כואב לנו להודות, האסלאמיסטים מנצחים אותנו, וסוחפים אוכלוסייה גדולה, אוכלוסייה שהולכת וגדלה. ממצב של ידידות למדינת ישראל, ממצב שבו צעירים מתנדבים לשירות בצה"ל, ויש גדוד בדואי בצה"ל, לעוינות

למדינת ישראל. אפילו לטרור. מדוע אני מספר לכם את כל זה? כדי להבין שהמאמץ הכול כך חשוב לקרב את האוכלוסייה הערבית למדינת ישראל, להפוך אותם לחלק מהמדינה, להשתלב בחברה הישראלית. זה לא מאבק שהולך באופן אוטומטי, כלל לא. יש גורמים שפועלים בניגוד לזה, הם מנסים להשיג בדיוק את ההיפך. ולכן אני אומר, שאם אומרים שיש נימוקים כלכליים שמצדיקים את ההשקעה הזו של 15 מיליארד ₪ ל-5 שנים, זה לא צריך להיות הנימוק העיקרי. הנימוק העיקרי צריך להיות לשלב את האוכלוסייה הזו, כמה שיותר מהם, בתוך החברה הישראלית. ויש תהליך כזה, זה עוד לא 1-0 לטובת האיסלאמיסטים. יש תהליך כזה, וכל אחד מכם יודע ורואה את זה. יש עורכי דין ערבים בלשכות עורכי הדין הטובים ביותר בת"א. ויש רואי חשבון ערבים בלשכות רואי חשבון. יו"ר הרכבת של ישראל הוא ערבי מחיפה. ויש רוקחים ערבים בבתי המרקחת. יש תהליך של השתלבות, ויש אוכלוסייה ערבית שמבינה, שמעריכה, שהחיים בישראל הם חיים טובים. שטוב לחיות במדינה דמוקרטית, שטוב לחיות במדינה שיש בה חוק וסדר. במיוחד כשמסתכלים מסביב, ורואים מה קורה מסביב למדינת ישראל באזורי המזרח התיכון. אז זה מאבק, זו התחרות. ואוי ואבוי לנו אם אנחנו נפסיד בהתחרות הזו. יותר מדי קל לומר 'כל הערבים הם אויבי מדינת ישראל', 20% מהאוכלוסייה, כולם אויבים. צריך להילחם בהם, צריך ללכת נגדם, צריך להכניס להם. יותר מדי קל, אבל יותר מדי מסוכן למדינת ישראל. אוי ואבוי לנו אם נלך לכיוון הזה. ולכן התוכנית הזו היא תוכנית ברוכה וחשובה. כפי שאמרתי, הנימוק העיקרי והסיבה העיקרית, זו לא הסיבה הכלכלית. זה תוצר לוואי, טוב מאוד, אבל זה לא העיקר. ולכן הבשורה הזו, והיא בשורה, היא חלק מהמאבק הזה על הלב של הציבור הערבי בישראל. הבשורה הזו, לא צריך למהול אותה, לא צריך לקלקל פה, לא צריך ללכלך פה ולהגיד 'יש לנו תנאים. לאלה אנחנו ניתן ולא להם'. עוד מעט הבשורה הזו בכלל הולכת ונעלמת, ואנשים בכלל לא מבינים מה מדינת ישראל

עמדה לעשות ורוצה לעשות. ולכן אני אומר קודם כל ללא תנאים. שהבשורה תהיה בשורה טהורה ואפקטיבית, שהיא תעשה מה שהיא יכולה לעשות, לרכוש את ליבם של יותר ויותר בני מיעוטים במדינת ישראל, למדינה. ולנאמנות למדינה.

אני אתייחס לאחת ההתניות שכן דובר עליהן, וזה השירות הערבי. אני בדעה, ואני לא מסתיר אותה גם כשאני מדבר עם קהלים ערבים, שכל אזרחי המדינה צריכים לקבל על עצמם את החובה העליונה, והיא הגנה על המדינה. אני לא מתלהב מהתחליפים, במקום לשרת בצה"ל אתה תהיה אח בבית חולים. כל אחד צריך לשרת בצה"ל, זו המדינה שלנו, גם שלכם, האוכלוסייה הערבית. וכולם צריכים להגן עליה. הדרוזים עושים זאת כמעט מאז קום המדינה. ותראו מה זה עשה להשתלבות הדרוזים במדינת ישראל. מח"ט גולני- דרוזי. היה לנו אלוף דרוזי, חבר במטה הכללי, שותף לכל סודות המדינה. כתוצאה מזה שקיבלו על עצמם גם את החובה הזו, את העול הזה אם אנחנו רוצים, של ההגנה על המדינה. אני אומר את זה גם לערבים, בסופו של דבר זה מה שאתם צריכים לעשות. אתם רוצים להשתלב בחברה הישראלית? להיות חלק מהמדינה הישראלית? אז צריך גם להגן על המדינה.

אז הציעו כתחליף שירות. שירות לאומי, שירות אזרחי. גם לחרדים. אני לא מתלהב מזה, גם לגבי החרדים. גם החרדים צריכים לשרת בצבא. היות ובמשך הרבה מאוד שנים הם לא שירתו בצבא, גם הערבים חוץ מאלה שמתנדבים. ערבים בנגב, לא רק הבדואים דרך אגב. יש מתנדבים ערבים בצבא חוץ מהבדואים. כל כך הרבה שנים, זה לא ניתן לעשות בבת אחת. לא עם החרדים ולא עם הערבים. אז יכול להיות שיש איזושהי הצדקה לזה שאומרים 'בסדר, אז בינתיים שיהיה שירות לאומי'. אבל חשוב מאוד שיזכרו שזו ברירת מחדל, זה עוד לא זה. אני חייב להודות שאני חשבתי, שהיות שאנחנו יודעים שמאנשי בל"ד, אולי גם מכל אנשי התנועה המשותפת יש התנגדות לשירות הלאומי, שכל צעיר או צעירה ערביה שרוצה לשרת בשירות לאומי, יקבלו אותה בזרועות פתוחות. חברים, זה לא כך. לצערי הרב אני

למדתי שזה לא כך. אני הייתי בנגב לאחרונה, בשגב שלום, אמרו לי 'אין מספיק תקנים'. יש לנו פה צעירים וצעירות שרוצים לשרת שירות לאומי, אומרים שאין מספיק מקום בשבילים'. לכן לבוא עכשיו לעיר ערבית או מועצה מקומית ערבית ולהגיד 'יש לנו תנאי, קודם כל תעמדו במכסה של כך וכך מתנדבים לשירות הלאומי, אחרת אתם לא מקבלים את הכסף'. הפנייה לשירות לאומי, בסופו של דבר הפנייה לשירות בצבא, צריך להיות אחד על אחת. לאזרחי המדינה, לא באמצעות המועצה. רק בדרך הזו אנחנו נגיע לכך שתהיה השתלבות, השתלבות מלאה. בהתחלה בשירות לאומי, בסופו של דבר גם בשירות הצבאי.

אני רוצה לומר כמה מילים על ההצעה להוציא מהכנסת חברי כנסת ברוב של 90 חברי כנסת. לפי מיטב ידיעתי אין באף מדינה דמוקרטית בעולם חוק, כלל או נוהג, שהפרלמנט יכול להרחיק מתוכו חברי פרלמנט שנבחרו ע"י הציבור.

קריאה:

באנגליה.

מר משה ארנס:

לא, באנגליה זה לא קיים.

קריאה:

בארה"ב.

מר משה ארנס:

בארה"ב זה בוודאי לא קיים. עד כמה שידוע לי גם באנגליה זה לא קיים. בארה"ב אפשר לעשות impeachment של הנשיא, זה גם כן לא עם כך וכך קולות בתוך

הסנאט, זה תהליך מאוד ארוך. יש משהו פגום בזה שמנסים להוציא מהציבור שנבחר ע"י האוכלוסייה כולה, חלק מהאנשים. אני לא בדעה שאנשי בל"ד, מקומם בכנסת. ואני בסוגריים רוצה להוסיף עוד דבר, כדי להוכיח עד כמה שלכאורה כוונות טובות מובילות למקום הלא-נכון. איך נולדה הרשימה המשותפת הערבית? איך היא נולדה? אמרו להעלות את אחוז החסימה, זה ישפר את המשילות במדינה. אנחנו נעלה את אחוז החסימה. ומה אמרנו? לאושיות הערביות שדרך אגב, הן גם ראשונות. הרשימה המשותפת מורכבת מהאיסלאמיסטים, מהנאצריסטים שזה בל"ד, מהקומוניסטים, מאחמד טיבי. אמרו להם 'או שתתאחדו או שבכלל לא תהיו בכנסת'. זה גם לא דבר שצריך להגיד לחלק מהאוכלוסייה שאנחנו רוצים לשלב אותם בתוכנו. לשים להם אקדח ברקה ולהגיד להם 'או שתתאחדו או שתיעלמו'. אנחנו רוצים שיהיה ייצוג של ערבים בכנסת. יהיה רע מאוד אם בכנסת לא יהיה ייצוג ערבי. אבל לא ככה, ולא בכוח ולא עם אקדח ברקה. אז מה הם עשו? הם התאחדו. הם הגיעו לכנסת, כמה יש היום? 13. הם היו קודם 11. במו ידיו, זה אנחנו עשינו את זה. למה? לא חשבנו, לא שקלנו. זה רק מראה לך לאן אתה יכול להגיע כשאתה לא שוקל, ואתה לא חושב עד הסוף. לאנשי בל"ד אין מקום בכנסת, וודאי שאין מקום בכנסת. אבל כדי שהם לא יהיו בכנסת צריך לחוקק חוק אשר יגביל, או לא ייתן לקבוצות מסוימות שדוגלות ברעיונות מסוימים את הכניסה לכנסת. אנשי בל"ד שרצו בבחירות, הם לא הסתירו מהם עושים. זה לא דבר שהתגלה רק עכשיו, כשהם הלכו להיפגש עם המשפחה של הטרוריסט הזה. ידעו כל הזמן. אבל בכנסת לא השכילו לחוקק חוק שימנע מגורם כזה, שהוא מצהיר שהוא עוין למדינה, שהוא אומר שהוא רוצה לחסל את המדינה. שרוצה להפיץ את הדעה הזו בין כל האוכלוסייה הערבית. לחוקק חוק שימנע מהם להיכנס לכנסת, זו הדרך. לא אחרי שאנשים כבר נבחרו להתחיל להוציא אותם ברוב כזה או אחר. הייתי

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

ממליץ לא לעשות את זה, ולחוקק את החוק שימנע את הכניסה של קבוצות כאלה לתוך הכנסת. לעשות את זה מיד. תודה רבה לכם.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לשר ארנס, אני מאוד מודה לך על הדברים. כפי שציפיתי מראש אנחנו חלוקים על לא מעט סוגיות. אבל אני חושב שחשוב מאוד שהפורום הזה ישמע את כל הדעות ונקיים את הדיון. בבקשה סגן השר, איוב קרא.

מר איוב קרא:

ערב טוב חברי בנשיאות, חברי לשכה יקרים.

אני חושב שמונחת על שולחנו אחת הסוגיות הקשות, שבעצם תקופה ארוכה אף ראש ממשלה לא נגע בה. כולם טייחו אותה, ופעם ראשונה, ואני לא בא כדי להתחנף למישהו, ראש הממשלה שם את האצבע על בעיה מאוד אקוטית בתוך מדינת ישראל, שאף אחד לא רצה לגעת בה. אף אחד לא רצה להתמודד איתה- סוגיית ערביי ישראל, שמאז הסכמי אוסלו לדעתי, הקצינו עמדות ומיום ליום מתחרים ביניהם מי יהיה יותר פופולארי בהקצנה, כי ככה נכנסים לתקשורת. מאחר שיש להם את הגיבוי של המדיה, אז בכלל 'חגיגה' ביניהם מי יותר קיצוני, מי יותר פופולרי. והדבר הזה בא לידי ביטוי עוד יותר באביב הערבי. אף אחד לא מדבר על זה, בעצם כל הסוגיה הזו, כל ההזיה של האביב הערבי, לדעתי הביא לעוד יותר הקצנה. אלה שתי נקודות שחשוב לציין. גם הסכמי אוסלו טוב שלא היו באים לעולם, וגם האביב הערבי זה דבר הזוי שלא היה צריך בכלל לחשוב עליו. וגברת קלינטון בינתיים חוגגת, למרות שבעצם כל הדבר הזה שקרה סביבנו, שהביא את ההקצנה סביבנו, נמצא בכל מקום שרק אפשר לחשוב. במקום לומר את זה ברחל ביתי הקטנה, וגם אני מדבר על זה. אני חושב שאף אחד לא אומר על זה שום דבר. אנחנו נזכיר את זה, אני חושב שבכל זאת אנחנו נמצאים בתקופה אולי אחת הקשות. כשאנחנו מדברים על ההשלכות של התוכנית שעשינו למגזר הערבי, אני חושב שזה חייב היה להיות ואני מגבה את חברי הטוב אלקין, שבישיבות שהיו לנו באמת העלה סוגיות מאוד חשובות. אבל אין ספק, בלי גיבוי ראש הממשלה לא היינו אפילו מעלים תהיות לפתור בעיות כאלה ואחרות. סוגיה מאוד חשובה שאני העליתי בישיבות סגורות, של מתן העדפה מתקנת בתוך התוכנית לאותן בני

מיעוטים שמשרתים בצה"ל, שנותנים את חובם למדינת ישראל. תיקנו את זה ממש, ונתנו העדפה מתקנת בכל מיני דברים לרבות מגורים, תנאים כאלה ואחרים, קליטה בעבודה. אלה דברים שהיו חייבים לבוא לידי ביטוי. כי בעצם מה קרה? מי ששירת, ואני מעלה על נס את התרומה של השר לשעבר משה ארנס, שנתן לזה ביטוי גדול כאשר היה שר הביטחון. וקלטו הרבה מאוד אנשים שבעצם לא לקחו חלק בתקופה ההיא, בעיקר בקרב המגזר הבדואי. פתח את כל שערי צה"ל בפני הדרוזים. אי אפשר לקחת לו, אלה דברים שנרשמים בדפי ההיסטוריה. וכשאנחנו רואים את מה שהוא הזכיר שיש מח"ט בגולני, ועוד מעט יהיה קצח"ר, ואלופים בצה"ל וניצבים. זה לא מובן באליו, זה בזכות הליכוד, בזכות מנחם בגין, ובזכות האיש הזה שיושב פה, וצריך למחוא לו כף ולקבל אותו באהדה גדולה. לזכותך ייאמר משה, אף אחד לא ייקח לליכוד את זה. אני זוכר את עצמי קצין צעיר, שהייתי בתקופת מפא"י צריך להילחם כדי להיות קצין. וכשהליכוד עלה לשלטון חיבק אותנו, קידם אותנו. את זה אי אפשר לקחת, זה דברים שאף אחד לא יקרא על זה תיגר. חברים, אנחנו בתקופה מאוד בעייתית מבחינת ההקצנה. אתם רואים שמהצפון האייתולות מאיימים עלינו בהרס מדינת ישראל. ויש למולם את סעודיה, וצריך להיות אופטימיים בשני המחנות הללו. סעודיה היום נמצאת עם 34 מדינות שחלקן מאפריקה, חלקן במזרח התיכון. שבעצם למול אותה סכנה, ואם הייתם שואלים אותי, ותשאלו את משה ארנס, בטח אף אחד לא האמין שבוא יבוא היום ויראו באיראן האויב ולא בישראל. זה דבר לא מובן מאליו, אנחנו בקשרים כאלו ואחרים, במסרים מאוד אינטנסיביים וסודיים לשתף פעולה כדי לפצח את המקשה הזו של העולם הערבי, כדי שבעצם נראה ביחד, עין בעין, את אותן אייתולות שמאיימים עלינו חדשות לבקרים. ואני מאמין באמונה שלמה שיום יבוא, אולי עוד חודש, אולי עוד שנה, ואנחנו נראה את ראש ממשלתנו, כן, את ראש ממשלתנו בנימין נתניהו, מבקר בהרבה מדינות באזור. מכיוון שישראל הפסיקה להיות האויב של סעודיה,

של ירדן, של מצרים, של מדינות המפרץ. האויב שלהם זה איראן מהצפון, ואנחנו נעשה יד אחת. במקום שהם יפגעו בנו, אנחנו ביחד נביא להרס איראן במתכונת הנוכחית. כי צריך להביא להפסקת ההקצנה הזו, וההקצנה הזו יכולה לבוא בזה שיהיה שילוב כוחות של כל אלה שחושבים שההקצנה הזו לא טובה להם. והרוב, אני אומר לכם, הרוב בעולם הערבי נגד ההקצנה הזו. הבעיה במגזר הזה, הצביעות. בעוד כאן שמישהו עושה איזושהי בעיה הכי קטנה ומעמיד את המדינה על הרגליים, ומטיפים נגדו אפילו שהוא ישראלי והוא יהודי וכו', בצד השני אחוז אחד, אני לא יודע אם זה אחוז אחד של הקיצוניים, אבל הם שולטים וקשה מאוד לצאת נגד אותה מגמה קיצונית סביבנו. ולכן צריך לחפש איך משתפים פעולה, כדי להביא למצב יותר טוב לישראל במקום רק להיות בתוך גדרות, לפרוץ מקומות. אנחנו היום מבקרים באופן חופשי ביותר בירדן. אנחנו החזרנו את השגריר לקהיר, והבאנו למינוי שגריר כאן, בתקופה הזו שאנחנו נמצאים בה. בתקופה הכי קשה מכיוון שיש לנו אינטרס ממדרגה ראשונה לקדם את היחסים באזור הזה. אני רוצה לומר לכם, בזכות הדברים האלה, אולי אתם לא שמים לב. גל הטרור הזה, כמה שהוא יהיה, אין לו גיבוי בשום מקום בעולם הערבי. זה מאוד חשוב שתשימו לב. לא קיבל גיבוי בפעם הקודמת בכל מדינות ערב היו הפגנות יום-יום, שעה-שעה. אתם ראיתם אפילו גיבוי בתוך המגזר, חלק קראו תיגר על האלימות. כמו ראש עיריית נצרת, כמו ראש עיריית רהט. ואני אמרתי לממשלה השבוע, אמרתי להם, צריך לחזק את המגמות הללו. לא פעם בתקופה האחרונה, באים ראשי ערים, ראשי מועצות ערביות, ואומרים 'אני לא בצד ההוא, אני בצד הזה'. אני אמרתי אתמול לרוה"מ, גם הייתה פנייה אלינו של ראש עיריית טייבה שרוצה בדיוק, כמו שעשה ראש עיריית נצרת. הוא רוצה גם לבוא ולהפגין נוכחות, ולתמוך בראש הממשלה כמו שעשה ראש מועצת בעיינא לפני כמה ימים בישיבת הסיעה. אני חושב שזו המטרה, להביא למצב שהרשימה המשותפת, ובעיקר הקיצוניים, יידחקו וידעו שיש להם אלטרנטיבה.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

אנחנו עושים את זה, זה לא פשוט. צריך הרבה תושייה וחשיבה נכונה, אבל אנחנו עושים את זה. אני רוצה לומר לכם לסיום, בעוד כמה ימים ייערך כנס. כן, תתפלאו. של חיילים מוסלמים בצה"ל, בלב ליבו של אזור משגב. אני מוזמן להיות אורח הכבוד. יש קצינים, כן. ואנחנו הולכים לחזק אותם, ואלה שאוהבים את ישראל, אנחנו נהיה איתם. וכמו שראיתם היה פרסום, מי שיעמוד בראש המנהלת הזו לאכיפת החוק, לעשות סדר במגזר הערבי, זה תת ניצב מכפר קנא, בחור שהיום הוא סגן מפקד המחוז הצפוני. הוא יהיה ניצב, הוא יעמוד בראש אכיפת החוק. בטח יהיו לידו אנשים מאוד מקצועיים מכל רחבי הארץ, אבל הוא יוביל את זה. זה מסר להם, שבעצם החוק הוא שיוויוני. אתם צריכים להיות חלק מהחוק במדינת ישראל, אתם חייבים לעשות שירות למען מדינת ישראל. ואני אומר לכם, לפני כמה ימים ברוך השם, הבת שלי שהיא, דרוזיות לא מתגייסות, לא עושות שום שירות. ביקשתי שתלך ללמוד רפואה, אמרה לי 'אבא, אני קודם כל אשרת את מדינת ישראל, אחר כך אני אלך ללמוד'. ואני שמח שהיא סיימה את השירות, והתקבלה לאוני' אריאל ולומדת רפואה ובעזרת השם תביא בשורה לעם ישראל גם היא. תודה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לאיוב. אנחנו עוד פעם מודים לשר ארנס שחייב לעזוב, ומודים לו על ההשתתפות. מגיע לו.

אנחנו פותחים בדיון, נרשמו אצלי הרבה חברים. אני אקריא את הרשימה, מי שרוצה להוסיף את עצמו תפנו למוטי. תוך כמה דקות כמו בכנסת, אני נועל את הרשימה. מי שלא נרשם מראש לא יוכל להוסיף את עצמו. ואני גם אקפיד על שלוש דקות מהרגע הזה והלאה לכל נואם, לפי אותם הכללים של הכנסת. הרשימה כרגע: ח"כ מיקי זוהר, ח"כ נעמה בוקר, ח"כ אמיר אוחנה, ח"כ ענת ברקו, ח"כ אברהם נגוסה. אגב, ח"כ אורן חזן אתה מוזמן להצטרף לחברים.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

לאחר מכן שוש הלוי, מימון, מישל ביטון, משה שטנגל, זאב בן יוסף, בת שבע חרמוני, יוסי פלח, אוריאל תנעמי, אברהם רוטר, מתי יצחק ודוד שאין.
זו הרשימה. יש משהו כמו 3 דקות, אם אתם רוצים תירשמו אצל מוטי והרשימה תינעל סופית.
אנחנו מתחילים בדיון, בבקשה ח"כ מיקי זוהר, לרשותך 3 דקות.

מר מיקי זוהר:

חברים, ראשית ברכות, שר הביטחון לשעבר משה ארנס שכרגע היה פה הוא איש וותיק, מבוני יסודות תנועתנו.

קריאה:

הוא פרופ' משה ארנס. איש עם הרבה זכויות.

מר מיקי זוהר:

אני הגדרתי אותו כשר הביטחון, לדעתי זה אפילו יותר טוב מפרופסור.
השר זאב אלקין, שר הקליטה, ברשותך סגן השר איוב קרא, וחברי הכנסת נאוה בוקר, אמיר אוחנה, אברהם נגוסה, עינת ברקו ואורן חזן ידידי. מכובדיי כולם.

החיבור לשטח זה ערך עליון בתנועה דמוקרטית, וזה בעצם גם, אגב, השוני בינינו לבין מפלגות אחרות. אנחנו פוגשים את החברים בשטח, מתראים איתם. אנחנו ניזונים מהם. מפלגו אחרות בד"כ מצויות במגדל השן, לכן הן לא יוכלו להתוות את המדיניות שלהם, כפי שהשטח שלהם מצפה מהם. וזה היתרון במפלגת הליכוד, זה

היתרון במפלגה דמוקרטית. זה היתרון במפלגת פריימריז ואני גאה להיות חלק מהמפלגה הזו.

הנושא של תקצוב ערביי ישראל הוא מאוד חשוב, אך דעתי קרובה מאוד לדעתו של זאב אלקין, שאי אפשר לעשות את זה בכל מחיר. יש לעניין הזה קריטריונים שצריך לציין אותם, תיכף אני אמנה בקצרה כמה מהם שאני חושב שצריך להתייחס אליהם בצורה רצינית. אין שאלה שלמנוע טרור אפשר גם באמצעות סיוע וחיזוק המגזר הערבי במדינת ישראל, על ידי באמת חיבוק המגזר הזה. ובלבד שנגלה מהצד השני איזשהו רצון שמגיע באותה מידה כפי שאנחנו רוצים. אנחנו רוצים לחבק את המגזר הערבי, אנחנו היינו מצפים ממנו לא לחיבוק, בואו נתחיל בהכרה. בהכרה במדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, ומשם אפשר יהיה להתקדם מעבר לזה. וכמובן שאת אותה הכרה צריך ללוות גם בכמה פעולות אטרקטיביות.

אני מגיע כמו שחלקכם יודעים, מרקע מוניציפלי. הייתי סגן ראש עיריית קרית גת בעברי, ומכיר את התחום על בוריו. לכן אני חושב שיש מגוון נושאים. הנושא הראשון שמניתי, הכרה במדינה יהודית ודמוקרטית. אני חושב שהוא קריטי כדי שנוכל לסייע לציבור הזה. ההכרה מתבטאת בנאמנות. שירות צבאי או לאומי, אני לא אתעקש על צבאי. שירות צבאי או לאומי. הייתי מציב דגלי ישראל בכל גוף ציבורי, כמו שאנחנו רוצים לעשות בעיריות שונות, גם ברשויות ערביות. דגלי ישראל, אני חושב שזה דבר ראוי ומכיר ברעיון של מדינת ישראל, כמו שנהוג ברחבי העולם. ומהרגע שתהיה לנו ההכרה הזו, נוכל להתקדם גם בנושא של תקצובים.

פיקוח בנייה, דבר קריטי. זה מראה שיש כבוד למחוקק, שיש כבוד לדרך שהמדינה רוצה להתוות. פיקוח בנייה הוא חלק אלמנטרי מתהליך כזה. נושא של אכיפה משטרתית קריטי כדי שנוכל באמת להגדיר את האוכלוסייה הזו כאוכלוסייה שרוצה ומכירה בצביון הדמוקרטי, שכמובן חלק ממנו יש רשות אכיפה, שהיא משטרת ישראל. והנושא של תשלומי הארנונה. תשלום מיסים זו אמירה. זו אמירה

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

של ציבור שמכיר ברעיון הדמוקרטי, המשטרי. אם יש בעיית אכיפת מיסים ברשות מסוימת, אני חושב שהתקצוב שלה צריך להיות נמוך יותר. אני חושב ששלושת הקריטריונים שמניתי עכשיו, ביחד עם נושא ההכרה במדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, יכולים להיות כלים טובים כדי לאבחן נאמנות, וגם לא כלים מורכבים מדי. גם מהצד של האוכלוסייה הערבית, כדי לקבל אותם. ובתנאי שהם קיבלו את שלושת התנאים הללו ואת התנאי הרביעי שציינתי, אני חושב שראוי שנחבק אותם ונעזור להם, בהתאם להשתתפות שלהם בתהליך הדמוקרטי.

אלה הרעיונות שלי, ובהמשך כמובן תמשיכו את הדיון. אני מכאן נוסע לאירוע, בטבריה. אנחנו חברי ליכוד, אנחנו יודעים שחלק מזה זה גם לכבד את חברינו לתנועה באירועים שלהם, ואנחנו עושים את זה בשמחה ובאהבה. תודה רבה לכם, ערב טוב, תודה רבה לכולם.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לח"כ מיקי זוהר, בבקשה ח"כ נאוה בוקר.

גב' נאוה בוקר:

ערב טוב לכולם, אני שמחה לראות כל כך הרבה חברים שבאו לכאן הערב. ואני בטוחה שבעזרת ידידי, כבוד השר זאב אלקין, ובעזרתכם לשכת הליכוד תשוב להיות גוף מרכזי וחשוב בתנועה, כפי שהיה בעבר. אז אלקין, ישר כוח על ההתכנסות הזו. תראו, בנושא התוכנית לצמצום פערים ואכיפת החוק והסדר במגזר הערבי, אני רוצה לומר לכם שבהחלטת הממשלה מדצמבר האחרון, מוזכר גם נושא חיזוק

מערך המשטרה בישובים הערבים. ואני חושבת שהחיזוק הזה חייב לבוא בצורה של הקמת תחנות משטרה בתוך הישובים. רק כך אנחנו נצליח להגביר את האכיפה ולשמור על הסדר בכפרים הערביים. צריך למגר את תופעת הירי בחתונות, את אחזקת הנשק הבלתי חוקי. וחשוב שאנחנו נתנה את העברת התקציבים למגזר הזה, בהקמת תחנות משטרה בתוך הכפרים.

הנושא הנוסף שמוזכר בהחלטה הזו, הוא שילוב בני מיעוטים במערך השירות האזרחי, שנקרא 'השירות הקהילתי'. גם בנושא הזה אני חושב שצריך להתנות העברת תקציבים למגזר, ולחייב את בני המיעוטים שלא משרתים בצה"ל, להשתלב בשירות הקהילתי.

חברים, אין יותר ארוחות חינם. הילדים שלנו משרתים בצבא ושומרים על כולם. כך שחשוב שהמגזר הערבי יישא בנטל לפחות בדרך של שירות קהילתי בתוך הכפרים. אומנם זה יהיה אחוז קטן יותר מאשר שירות בצה"ל, אבל זו תהיה התחלה טובה. בשנים האחרונות אנחנו באמת רואים עלייה במספר המתנדבים במגזר הערבי לשירות האזרחי, אבל עדיין מדובר בכמות מזערית ביחס לגודל האוכלוסייה הערבית בארץ. וצריך להפוך את ההתנדבות הזו לחובה. בדיוק כמו שהבנים שלנו מחויבים להתגייס לצה"ל. אני חושבת שזו פעילות חינוכית חשובה במיוחד, וצריך להתעקש ולהתנות את מתן התקציבים בעלייה משמעותית באחוזי הגיוס לשירות האזרחי.

כמה מילים לסיום בנוגע לפרשה האחרונה. אני חושבת שחברי כנסת שמסיתים ומעודדים טרור, חייבים להבין שאין להם מקום בכנסת ישראל. הגיע הזמן להפסיק עם הסלחנות וההבנה כלפיהם. יש לנו חבורה של שלושה פרובוקטורים, שמדי חודש מנצלים את הסובלנות ואת הדמוקרטיה הישראלית, ומסתתרים כל פעם מאחורי חופש הביטוי. אבל הפעם הם עברו כל גבול, ואני ביקשתי מיועץ המשפטי לבדוק את העניין. עלינו על זה שמדובר בעבירת המרדה לכל דבר ועניין, שהעונש שלה זה 5

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

שנות מאסר. ובישיבה בוועדת הכנסת אני ביקשתי מהיועמ"ש לבדוק את האפשרות הזו כדי להעמיד אותם לדין פלילי. מספיק עם כל וועדות האתיקה למיניהן, שלא יוצרות שום אפקט של הרתעה. חייבים ליצור הרתעה, אין מה לעשות. אז לסיום אני רוצה לאחל בהצלחה לכל החברים שמתמודדים כאן, ותודה רבה לכם.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לח"כ נעמה בוקר. ח"כ אמיר אוחנה, בבקשה.

מר אמיר אוחנה:

כבוד השר אלקין, חברי וחברותי חברי הכנסת, חברינו וחברותינו, מכובדי כולם. אני רוצה להגיד כמה מילים על החוק שמעורר סערות, וחבל באמת שהשר, הפרופ' ארנס כבר איננו כאן. כי כן, יש בינינו מחלוקת. מה שהחוק הזה בא לומר בעצם, לנו חברי הכנסת, והוא מופנה אלינו, אל כל ה-120. הוא שיש גבול, עד כאן. אותם סטנדרטים של התנהגות שמצופים ממך כשאתה בא להעמיד את עצמך לבחירה לכנסת, והם חקוקים בסעיף 7א' לחוק יסוד הכנסת, כלומר שלא תסית לגזענות, שלא תשלול את היותה של מדינת ישראל מדינה יהודית ודמוקרטית, ושלא תתמוך במאבק מזוין נגד מדינת ישראל. אותם סטנדרטים כ"כ בסיסיים שאתה מחויב לעמוד בהם כדי להתמודד לכנסת, לא רלוונטיים רק אחת ל-4 שנים, בבחירות. הם רלוונטיים לכל משך כהונתך בכנסת. אנחנו לא צריכים לחכות לבחירות כדי לפסול את מי שאיננו עומד בסטנדרטים הללו, וזו בעצם מה שהיוזמה של השר אלקין באה להגיד. השר אלקין מוביל אותה, וועדת החוקה מובילה אותה, ואנחנו כולנו נתמוך. למעשה, אני לא מכיר ואני מזמין אתכם החברים, בעיקר שוחרי ההיסטוריה

מביניכם. אני לא מכיר מדינה אחת לאורך כל שנות ההיסטוריה, שתחת אותם איומים שמדינת ישראל מתמודדת איתה, ניהלה דמוקרטיה חיה, תוססת ובוועטת כמו הדמוקרטיה הישראלית. אין עוד אחת כזאת. אז שאף אחד לא ילמד אותנו על דמוקרטיה. למעשה, אנשים שטוענים שהחוק הזה פוגע בדמוקרטיה לא רק טועים, הם גם מטעים. להיפך, החוק הזה בא לשמור על הדמוקרטיה. כי תמיכה בטרור, הסתה לטרור, הם אנטי דמוקרטיים. ונגד אלה באה יוזמת החקיקה הזו לפעול.

לסיום, אני רוצה להגיד לכם במה אני עוסק בימים אלה. ביום שני הקרוב בשעה 10, אני מקים שדולה בכנסת, שהמטרה שלה להגביר את הביטחון האישי של אזרחי ישראל. אני חושב שעניין הביטחון האישי הוא לא בלעדי למדינה, אלא הוא שותפות בין המדינה לאזרח. כלומר מצידו של האזרח השותפות באה לידי ביטוי הן בעירנות ודיווח לרשויות, והן בהגנה אקטיבית. אני חושב שכיום, וזה הנושא של השדולה שתפתח ביום שני. היום מתן ההיתרים לנשיאת כלי יריה הם נוקשים, התנאים הם נוקשים מאוד. היום מי שלא יודע, להוציא רישיון לנשק במדינת ישראל כמעט בלתי אפשרי. וזה מצב שצריך לתקן אותו, בעיקר נוכח האיומים שאנחנו חווים. אני חושב שאין סיבה שאדם שהוא שומר חוק, שאין לו עבר פלילי, שאין לו עבר רפואי רלוונטי, ובעיקר שמשרת במילואים. כלומר המדינה נותנת בידיו נשק אוטומטי התקפי למשך 30 יום בשנה, ואומרת לו 'בוא, שמור על המדינה'. אבל ביתר ימות השנה, כשהוא מבקש להגן על עצמו ועל בני משפחתו, היא אוסרת זאת עליו. היא בעצם מפקיעה ממנו את הזכות הבסיסית כל כך, האוניברסלית כל כך, להגנה עצמית. אנחנו לא מדברים על מצב כמו באמריקה שאתה נכנס לסופר וקונה נשק, זה בוודאי איננו מצב רצוי. אבל אנחנו אפילו לא קרובים לשם. היום במדינת ישראל בין 2 ל-4 אחוז מהאזרחים רשאים לשאת נשק אישי. בארה"ב הנתונים עומדים על כ-100%. נכון שלאחד יש 5 כלי נשק ולכמה אין בכלל, אבל באופן סטטיסטי בארה"ב 100%, ובישראל בין 2 ל-4 אחוזים. גם לו ההצעה שלי תתקבל, אנחנו

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

נתקרב ל-10% עד 8%, שזה מידתי, סביר, אחראי. והכי חשוב, יגביר את בטחונם האישי של אזרחי ישראל.
תודה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לאמיר, בבקשה ח"כ ענת ברקו.

גב' ענת ברקו:

כבוד השר אלקין, חבריי חברי הכנסת. חברים, קודם כל בהצלחה לכל המתמודדים ואני שמחה להיות כאן איתכם היום. היה יום סוער, בקיצור, כמו בן שהדברים הם נכונים. כי P, פי דגושה, אין אותה בערבית, וזה מוזר שאנשים שואלים שם שהם לא יכולים להגות אותו. יחד עם זה, אף אחד לא שולל שיש ישות פלסטינית וצריך לפעול גם כדי למצוא את הדרך. אני לא רוצה לחזור על הדברים שנאמרו, אני רוצה לומר כמה דברים. הנושא של הטיפול באוכלוסייה הערבית נוגע לביטחון הלאומי של מדינת ישראל. צריך לעשות את זה. אבל, לא דרך חברי הכנסת הערבים, לא דרך חברי הכנסת מהרשימה המשותפת. להעביר תקציבים באופן מסודר שהם לא יזלגו בדרך לחמולות ולשחיתות. פשוט לפרויקטים בצורה מכוונת, שבאמת תביא תועלת. לפתור את הבעיה של גבולות וקווי מתאר, כמו בן עם בנייה לגובה, מבלי לקחת אדמות מקיבוצים ומושבים. כי אז כל ההיגיון של ההתיישבות שלנו במדינה הזאת הוא בהחלט בעייתי. לטפל בנושא של המובלעות שאין חדירה לתוכן מבחינה בטחונית. מובלעות אקס-טריטוריאליות שנוצרו במגזר הערבי. וזה אומר, כפי

שהשר אלקין ציין, חוק וסדר. חוק וסדר שהם היום זועקים לו, כי בעיקר הוא פוגע בהם.

דבר נוסף שלא הוזכר כאן, וזה נושא החינוך. אני חשפתי במזרח ירושלים בית ספר, בית ספר לבנות 'שועאפט', שמה שעושים שם זה, מורים שהם אסירים בטחוניים מלמדים את הילדות. זה רשת שלמה שמלמדת גם בשטח מדינת ישראל. בנק המטרות שלהם, מראים תינוקות. וזה בנק המטרות של צה"ל. הסתה בלתי פוסקת לטרור, שנאה, והדבר הכי עצוב, במימון המדינה שלנו. זאת אומרת, אנחנו מממנים את ההסתה נגדנו ואת תלייני העתיד. ולכן צריך לפעול שדברים כאלה לא יקרו, ושתהיה יותר בקרה בנושא של החינוך. זה נושא מאוד חשוב.

המינוי של ניצב ערבי למשטרת ישראל שעבר את כל המסלול, אני חושבת שהוא דבר נכון וטוב, ובאמת צריך לראות איך מביאים כוחות שמחוברים ומזוהים עם המדינה, ויודעים להכיר תודה לכך שאנחנו חיים כולנו, לא הם באופן מיוחד, אבל כולנו במדינה דמוקרטית. ורואים עם מה שקורה מעבר לגבולות שלנו, את האנרכיה הנוראית הזו, וזה לא מה שהם רוצים להגיע אליו.

לגבי בל"ד, ואת זה כמובן אף אחד לא פרסם. רק לפני שבוע בכנסת, חנין זועבי קראה למדינת ישראל 'מדינה קולוניאליסטית בנגב'. היא דיברה על הסוכנות היהודית, איך בכלל מעזים לדבר על עבודה עברית. על הרעלת אדמה, זה המונחים וזו רמת ההסתה שהיא באמת בלתי נסבלת. אני יכולה לגלות לכם, שאני לפני שנכנסתי לכנסת, חשבתי שהדמוקרטיה הישראלית יכולה להכיל אותה. אני היום חושבת שזו ממש סכנה. אגב, גם הציבור הערבי במדינת ישראל, שכמובן לא בחר אותה גם לעיריית נצרת כשהיא הציעה את עצמה, אומר שהאנשים הללו גוררים ומכניסים את ערביי ישראל לפינה בלתי אפשרית. כי הלוא אין היגיון בזה שהם עושים את כל הבלגאן הזה בדיוק כאשר רוצים לשפר את חיי הערבים במדינת ישראל ולתת להם תקציבים. זה פשוט לא נכון.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

צריך לטפל בנושא של פוליגמיה במגזר הבדואי. יש הרבה מאוד פיגועים שנעשו דרך הנשים, שהן כל מיני איחודי משפחות, ונשים מעזה ומחברון. השר לשעבר ארנס דיבר על כך.

ואני רוצה להציף כאן עוד דבר אחד, באמת כדי לא לגזול זמן, זה את האיום הבטחוני מהמסתננים. אנחנו ראינו פיגועים שסודני היה מעורב בפיגוע, לפני מספר ימים. זה עבר כך. אני רוצה להתריע שכל מי שעבר את חצי האי סיני, בעצם היה צריך לעבור טריטוריה שנשלטת ע"י דאע"ש. צריך לאתר את חוליות הטרור גם בקרב אנשים כאלה, ולהיות על המשמר. כי היום אפשר לטפל בבעיה. מחר יהיה קשה מאוד, ונעמוד בפני שוקת שבורה.

החוק שלי שמדבר על המקבילה האזרחית למקצוע צבאי לחיילי צה"ל, כדי שהם יצאו כשהם ישתחררו, עם מקצוע לאזרחות, הוא חוק חברתי ממדרגה ראשונה. הוא עבר השבוע בקריאה ראשונה. בשבוע הבא יעלה החוק שמדבר על בתי המשפט הצבאיים ועל היכולת לקחת את התוצרים שלהם גם לתביעות של משפחות נפגעות טרור, לבתי משפט אזרחיים. ואני ממשיכה בכיוון הזה של חקיקה נגד טרור, חקיקה לטובת חיילי צה"ל, חקיקה לטובת האנשים שעושים. אני רוצה להודות לכם על התמיכה והעידוד לאורך כל הדרך, ותודה לשר אלקין על הכינוס. תודה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לענת, בבקשה ח"כ אברהם נגוסה. אחריו שוש הלוי.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

מר אברהם נגוסה:

תודה כבוד השר, חברי הכנסת, חברי הלשכה. אין ספק שהדמוקרטיה הישראלית נמצאת בדילמה חוקתית ופוליטית. מצד אחד אנחנו נמצאים במדינה דמוקרטית, וצריך לתת לאזרחים שנציגיהם ייצגו אותם בכנסת ישראל. מצד שני, הכנסת לא יכולה להיות גם מקלט למסיתים ולתומכי טרור. ולכן, איך מגשרים את שתי הדילמות שקיימות? אני חושב שההצעה שעובדים עליה, היא הצעה נכונה שכולנו, חברי הכנסת, צריכים לתמוך. אני גם אמרתי בוועדת הכנסת, זה לא עניין של שמאל וימין, זה לא עניין של אופוזיציה וקואליציה. זה עניין של ביטחונה של מדינת ישראל, וביטחונם של אזרחי ישראל. ולכן כולנו צריכים לשלב ידיים ולהדיח את המסיתים מהכנסת. זו צריך להיות המשימה שלנו. דמוקרטיה גם צריכה להגן על עצמה.

הדבר השני בעניין תוכנית החומש. אני חושב שזה טוב שהממשלה החליטה על התוכנית הזו, כי אזרחים של מדינת ישראל ראויים לקבל שיוויון הזדמנויות. אני חושב שהגישה של להעניש את הרוב בגלל המיעוט הקיצוני, היא לא גישה נכונה. את אותם קיצונים צריך להעניש בכל דרך, אבל הרוב רוצים בדו קיום, ורוצים להיות חלק מהעם היהודי. לתמוך ולעזור להם. וזה צריך להיות הערך העליון של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית. גם אזרחים חובתם לשמור את חוקי המדינה. אם מדובר בתכנון ובנייה, אם מדובר בתשלומי מיסים, וגם בביטחונה של המדינה. מי שרוצה לקבל את הזכויות, צריך גם למלא את החובות. וזה צריך להיות. לכן כולנו בכנסת ישראל צריכים לשלב ידיים ולעבוד. אני חולק עם פרופ' משה ארנס, שר הביטחון לשעבר שלא נמצא כרגע, בעניין השוואתו של ארה"ב, בריטניה ומדינות אחרות. אנחנו נמצאים במזרח התיכון, לא באמריקה ולא באירופה. המזרח התיכון

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

הוא מצב שונה לגמרי, ולכן במזרח התיכון מתנהגים כמו במזרח התיכון. ולכן אנחנו צריכים להגן על ביטחונה של מדינת ישראל, ועל ביטחונם של אזרחי מדינת ישראל. תודה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה אברהם. שוש הלוי, בבקשה.

גב' שוש לוי:

ערב טוב כבוד השר זאב אלקין ידידי, חברי וחברות כנסת שכיבדו אותנו בנוכחותם, חברי וחברות לשכבה יקרים, מכובדי כולם. אני אגע בכמה דברים. אני אתחיל בזה שאחת מאימרות השפר של מנהיגנו זאב ז'בוטינסקי הייתה 'שם ינבעו בנחת בן ערב, בן נצרת ובני'. זוכרים? אני הגיתי למעשה את הרעיון הזה, שאני כתבתי באחד הפוסטים כטוקבק לפוסט של ביבי אצלי בפייסבוק, שכדאי לשפר את חייהם של ערביי ישראל. לא מההיבט הכלכלי, אלא כמו שאמר פרופ' ארנס, מההיבט החברתי. כשהתחיל גל הטרור הנוכחי, החשש שלי היה שערביי ישראל יצטרפו. ואני אמרתי כזה דבר, הלוגיקה פשוטה. אדם שטוב לו, אוכלוסייה שטוב לה, לא תרצה לפגוע באוכלוסייה אחרת. כשטוב לך אתה לא מחפש צרות. אז כדאי להשקיע, וזה מדינת ישראל לא עשתה הרבה זמן. כדאי באמת להשקיע באוכלוסייה הערבית, לשפר להם את התשתיות. אדם שיוצא, קחו גם את שכונות מזרח ירושלים. ילדים שרואים את הביוב זורם להם ברחובות, שאין להם כיתות לימוד, מאוד פשוט לתנועות האיסלאמיסטיות לצרף אותם לכוחות שלהם. מי תמיד הולך

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

ומצטרף לכוחות הקיצוניים? מי שלא טוב לו. מי שנמצא בשפל כלכלי, תמיד אפשר לגרור אותו.

קריאה מהקהל:

לא צריך לתת לגיטימציה.

גב' שוש לוי:

לא, לא צריך לתת לגיטימציה. בוודאי שלא. אני רק אומרת, כמו שאמר פרופ' ארנס, אנחנו צריכים להילחם ולהתחרות על הנפשות של האנשים האלה. זה עניין אחד, זה בקשר לעניין של תוכנית החומש.

אני רוצה לנגוע בעוד עניין, צריך לאסוף את כל כלי הנשק שנמצאים בתוך הכפרים והערים הערביות. מתחוללת שם פשוט אנדרלמוסיה שלמה, זה לא יאומן. יש שם מצבורי נשק שאני לא יודעת איך נתנו להם עד היום להתרבות, בלי שמישהו בכלל נתן את הדעת על העניין הזה. צריך פשוט לאסוף אותם, ואם צריך להקים שם נקודות משטרה. זה עניין נוסף.

עוד עניין שלא דיברנו עליו, דאע"ש למשל. צריך לקחת את זה ברצינות, צריך לקחת ברצינות את המנהרות על גבול עוטף עזה. ובאשר להשעיית חברי כנסת, אם תשאלו אותי, ההשעייה לא מספיקה. לדעתי צריך למצוא בחוק סעיף שמאפשר לשלול את האזרחות של חברי כנסת כמו חנין זועבי למשל. ולגרש אותה. כן, מי שלא מכבד את חוקי מדינת ישראל שלא תהיה פה. שתלך לעזה. שתלך לאן שהיא רוצה. זה בגדול, תודה רבה לכם ובהצלחה לכל המועמדים והמועמדות.

מר זאב אלקין:

תודה רבה למוש. הדובר הבא הרווה מימון, אחריו מישל ביטון.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

מר הרווה מימון:

שלום לכולם, כבוד השר זאב אלקין, חברי וידידי. חברי כנסת מכובדים, חברי לשכה מכובדים. אני מימון הרווה יו"ר סניף הנהלת באר שבע, סניף הליכוד בבאר שבע. גם עו"ד, גם מהנדס, תכירו אותי קודם כל מקרוב. וגם אחד מבעלי תחנות רדיו דרום. אני חבר תנועת הליכוד משנת 75. אני חבר תנועת הליכוד משנת 75, ואמרתי שאני יו"ר סניף הנהלת הליכוד בבאר שבע. הסוגייה הזו שכרגע אנחנו מעלים אותה היא מאוד מורכבת, ויש פנים לכאן ולכאן כמו שראינו מקודם לכן, עם דעתו של משה. שגם יש לה חלק בתוך העניין הזה וצריך לקחת אותה בחשבון. וכמובן שגם חברי הכנסת שעכשיו מעלים את ההצעה הזו שכרגע עומדת על הפרק, צריך לדון על זה בכובד ראש. אני חושב, דעתי כמו ח"כ זאב אלקין, שכרגע מוביל את הנושא הזה, כן ללכת על זה עד הסוף. שחברי כנסת מסוג כזה שהולכים נגד המדינה, אין להם מקום בכנסת ישראל. ולא רק בהשעייה, אלא אפילו משהו יותר קיצוני מזה. על מנת שאחרים גם כן ילמדו, למען יראו ויראו. אחרת אין לזה סוף. אנחנו צריכים להגן על עצמנו, אין לזה סוף. אנחנו לא נמצאים, כמו שאמרו חברי הקודמים, חברי הכנסת. זה לא כמו באירופה או באמריקה. אנחנו נמצאים במזרח התיכון ויש להתנהג כמו במזרח התיכון.

לגבי הנושא של אכיפה והתוכנית של המיליארדים, 15 המיליארדים שצריך לתת. אני חושב שיש לתת את התוכנית הזאת באמת, ואפילו אולי לחשוב תוך כדי השנים לעשות את זה, כל פעם להגדיל. אבל לנסות למצוא את האנשים, את הקבוצות בתוך החברה הזו שכן רוצים את הקשר הקיומי הזה, או הדו-קיומי במדינת ישראל. כי לא כולם כאלה פורעי חוק. אבל צריך לעשות את העבודה כי הם פוחדים, הם פשוט פוחדים לצאת החוצה. ודעת המיעוט שם כופה עליהם. אנחנו צריכים לעשות חשיבה מעמיקה במשרד הפנים, אני לא יודע, דרך משרד הביטחון או מה. איך למצוא את

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

הכיוונים, איך להוביל אותם אלינו. כי הם חלק, בכל זאת 20% מהאוכלוסייה זה לא מעט. וצריך לשתף איתם פעולה על מנת שאנחנו גם נפרה איתם והם יפרו איתנו. אני רואה את זה בדרום, איך מתנהגים שם כל אלה, פורעי חוק. גם בכבישים, גם בנושא של הבנייה. כל פעם מי שעובר בשטח אצלנו באזור, רואה כל פעם בתים חדשים שנכבשים על ידם. לא בכוח הזרוע, הם פשוט בונים ובונים, אף אחד לא עושה לזה סוף. צריך לעשות כמו שהיום זאב הציע, להתחיל לעשות סטטוס קוו. מה שקיים-קיים. אנחנו לא נוכל, לא יודע, אולי לא נוכל גם מבחינת כוח אדם וגם מבחינת תקציבים להוציא את כל הבתים שנבנו ללא חוק. אולי 15-20,000. אבל קודם כל נתחיל. אולי אפשר כן, אבל קודם כל נתחיל מעכשיו. מה שעכשיו בונים אותנו, ללכת עד הסוף, עם כל הכוח עד הסוף. על מנת שלא נמשיך הלאה. ומפה ללכת גם כן במקביל אחורנית. אם בשיחות, אולי יש חלק שכן אפשר להכשיר, וחלק שאי אפשר להכשיר. אבל צריך לעשות את הפעולה הזו. רק ככה נוכל להיבנות מזה. היה דו"ח גולדנברג, ישבו על זה כל כך הרבה שנים והגיעו למסקנות, ואנחנו לא יכולים לאכוף אותו. לצערי הרב צריך לעשות כוח שיטור בתוך המקומות, הכול הולך במקביל. גם מצד אחד שיחות ולקרב את הלבבות, וגם לשים שם כוח שיטור. כי היום אפילו אם יש חוב, יש שם אנשים שחייבים לך כספים, אתה לא יכול לעשות הוצאה לפועל, הדבר הכי פשוט. אז צריך לעשות גם מצד אחד כוח שיטור עם אכיפה, מצד שני גם שיחות על מנת לקרב אותם.

תודה רבה לכם וכל טוב, ערב טוב לכולם.

מר זאב אלקין:

תודה רבה להרווה.

מישל ביטון, אחריו משה שטנגל.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

מר מישל ביטון:

ערב טוב, כבוד השר נגוסה, אתה בשבילי השר של כל האתיופים. ומה שאתה עושה עם דודי אמסלם, ישר כוח. אנחנו עושים בעזרתו של דודי אמסלם ואברהם נגוסה, משיבים את ההורים והילדים ביחד. לא יעלה על הדעת שילד יהיה בצד אחד, וצד שני.

יש כל כך הרבה דברים כואבים היום, ואני שמעתי חלק שדיברו עליהם. למשל הנושא של הארנונה, הנושא של המים. הידעתם שבמים יש משחקים שאחרי, נניח 12 קוב, הם מקפיצים את המחירים ומענישים אותנו? ומ-7.9 קופצים ל-14.

מר זאב אלקין:

אנחנו בדיון בנושא שהוגדר. אני בשמחה אקיים דיון בנפרד על סוגית המים. אבל כל מפגש והנושא שלו.

מר מישל ביטון:

אוקי.

יש כל כך הרבה נושאים כואבים כמו שאמרתי. דיון מוגן, הסברה שלוקה בחסר, כיבוש המדינה על ידי הבדואים.

מר זאב אלקין:

שקט באולם בבקשה, קשה לדבר וקשה לשמוע.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

מר מישל ביטון:

אנחנו עוד מעט נשלם פרוטקשן לבדואים שכובשים את הדרום בלי כדורים, ואף אחד לא מעניין אותנו, לא יודע למה.

עוד דברים שכואבים, זה חברי הכנסת הערבים שפוגעים לנו בהסברה. כשאתה מגיע לחו"ל, מה אתה רוצה? חברי כנסת שלכם מדברים, אז מי אנחנו? מה אתם? לכן צריכים לתת על זה את הדעת, שהם פוגעים לא רק במדינה, גם בהסברה של המדינה.

המזרח התיכון שבו, כמו שאמרה שוש הלוי, הבקעה כגבול טבעי, צריך ליישב. יושב פה איתנו החבר דוד אלחייני.

מה שרציתי להתמקד זה בנושא של ההסברה. אתם ידעתם שכל שר שמגיע, הדבר הראשון שהוא עושה, משמיד את כל הניירת של מאות אלפי שקלים, שהשר הקודם עשה. למה? כי הוא רוצה להטביע את חותמו, אין לי מושג למה. אבל ישב פה, אתה מכיר את זה?

מר זאב אלקין:

'לא, כי השרה הקודמת במשרד שלי, לא השאירה לי ניירת להשמיד'. אז זה בסדר.

מר מישל ביטון:

אני אומר, יש תכונה של המסבירים, שכאשר מגיע שר חדש למשרד הוא משמיד את כל הניירת למרות שהשקיעו שם מאות אלפי שקלים. אני רוצה לשאול את אדוני השר, איך מדינה כמו שלנו, כל מערכת ההסברה לוקה בחסר? אני חושב שמישהו צריך לקחת את העניין הזה, כמו בנימין נתניהו. לא צריך לתת את זה, לא לשר, לא לחבר כנסת. אלא ביבי עצמו צריך לקחת את הנושא, הוא יודע להסביר. כל כך הרבה שונאים אותנו בעולם, ומישהו צריך לקחת את זה. זה דבר שאני לא יכול

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

להגיד, ברוך השם שיש דבר, פיגועים, של כל מיני אנשים וגורמים עוינים כמו שקלטו הגרמנים. קלטו, אני לא רוצה לקרוא לזה כמו שצריך לקרוא לזה, אבל בשורה התחתונה אני רוצה לומר שאנחנו צריכים להשקיע רק בהסברה. כל השאר יבוא.

תודה רבה לכם.

מר זאב אלקין:

תודה רבה למישל. בבקשה משה שטנגל, אחריו זאב בן יוסף. אנחנו הולכים לפי הרשימה, זה מה שהגיע אלי ממוטי. אז זאב בן יוסף, אחריו בת שבע חרמוני.

מר זאב בן יוסף:

ערב טוב, שמי זאב בן יוסף. אני מאלה שנולדו בבית"ר ויש לי אפילו תעודה על כך. אני נקראתי זאב על שם זאב זיבוטינסקי, נולדתי ב-1941. ואז היה נהוג שתנועת בית"ר שולחת תעודת בית"רי לבית שבו נולד זאב. במקרה הזה אני. ותאריך ההצטרפות לבית"ר הוא תאריך יום ההולדת. לכן יש לי תעודה שאני נולדתי בבית"ר. מעבר לזה, אני היום מנכ"ל חטיבת בוגרי בית"ר מזה כ-15 שנה. יש לנו פעילות, יש לנו שני אירועים מרכזיים כל שנה, ומספר אירועים גם בנוסף לזה, לא ניכנס עכשיו לעניין הזה. אני רציתי רק לומר כמה מילים, באמת, ממש קצר, על מה שהיום מטריד אותי יותר מכל. כמובן שאני כמו כולכם, אני גם ער לעניינים החברתיים והכלכליים, וכו' וכו'. מה שמטריד אותי בעיקר, שאני רואה שבקרב

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

התנועה הולכים ונשחקים הערכים של בית"ר, הערכים מבית מדרשו של זאב ז'בוטינסקי, שמעוגנים בחוקת הליכוד. בפרק ב' של חוקת הליכוד. כמה מהאנשים שפעילים, אני לא מדבר על חברי הליכוד כולם. אבל אלה שהם הפעילים המרכזיים שלנו, כמה מהם מבינים ויודעים מהם הערכים שלנו, האמיתיים? לא רק הלאומיים. הערכים הליברליים. אנחנו תנועה לאומית ליברלית, כך אנחנו מוגדרים בחוקת הליכוד ולא במקרה. משום שכך הגדיר את התנועה זאב ז'בוטינסקי, מורינו הרוחני. והנושא הזה מדאיג אותי ביותר. בימים האלה מתגבשת קבוצה של וותיקי בית"ר וותיקים בליכוד, שגם לא היו בבית"ר אבל הם מעורים בנושא הערכים. המטרה שלנו היא לבוא ולהשפיע על הנבחרים שלנו קודם כל, ועל כל המוסדות של הליכוד. כמובן, אני רוצה לציין גם על יו"ר התנועה, לחזור ולחדש את העטרת של ערכי בית"ר ליושנם, ולפעול בדיוק על פיהם. ואני חושב שלאף אחד פה לא דרושים יותר הסברים. תודה רבה, את כל מה שיש לי לומר גם לגבי אותו חוג שהזכרתי וגם לגבי הפעילות שלו, הכול יועבר לפחות לוותיקים פה בכתב, בדרכים שונות. גם במייל, גם בדואר, בכל הדרכים שניתנות. והפעילות שלנו, עוד תשמעו עליה. תודה רבה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לזאב, בבקשה בת שבע חרמוני, ואחריה יוסי פלח.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

גב' בת שבע חרמוני:

ערב טוב לכל המכובדים, לאלה שנותרו איתנו, וגם תודה לאלה שהיו פה ותודה לכל הקהל. אני לא בדיוק עומדת לגעת בנושא, אבל לידו. אני תושבת בית אריה הרבה שנים, ואנחנו ישוב גדול מאוד. אבל אני לא רוצה לדבר רק על הישוב שלנו, אני רוצה לדבר על דרך הגישה לכל יישובי מערב בנימין והחלק הדרום-מערבי של השומרון. היה אמור להיות כביש שמחבר אותנו לאזור השפלה. הכביש הזה, הוחלט עליו בימים שעוד מופז היה שר הביטחון. הכביש נסלל כמעט כולו, חסרים בו 2 קילומטר. השקיעו בו מיליוני שקלים. בזמנו של ברק כשר הביטחון הוחלט להקפיא את הכביש. אין לנו גישה לישוב, אם חס וחלילה קורה משהו אנחנו מנותקים. כי אנחנו עוברים כפר אחד שלצערנו תמיד היו, דיברנו על 'שם ירווה לו משפע בר אושר, בן ערב, בן נצרת ובני'. אז בבית אריה היו יחסים נהדרים עם הכפר לובן ועם הכפרים בסביבה. אבל כשהם רוצים, אז הם גם דורסים חיילים ופוגעים בנשים מבית אריה, וסוגרים לנו את הדרך. וחלק מאוד קצר מהדרך הזו לא סלול. קודם היו סיפורים שצריך לעשות גשר מעל נחל שילה, היום יש כבר אלטרנטיבה אחרת. ובעצם חוסמים את היציאה של כל התושבים מאותו גוש, במקרה של פגיעה בכביש שעובר בתוך הכפר לובן. היינו כבר אצל כל שרי הממשלה, היינו גם אצל ראש הממשלה. ועדיין לצערנו הרב אנחנו תקועים בעניין הזה. עכשיו, בית אריה, שתבינו, זה 1,400 משפחות רק בבית אריה. ויש גם בעופרים, שזה ישוב של משקי חירות בית"ר, על שם אריה בן אליעזר. אבל אנחנו לא מרגישים שאנחנו בבית הנכון כשאף אחד לא מגן עלינו. תודה.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

מר זאב אלקין:

תודה רבה בת שבע, אני מבין שאת מציעה לצרף להחלטת הממשלה למיעוטים, גם את מיעוט המתישבים וגם אליהם לעשות כבישים?

גב' בת שבע חרמוני:

היחסים היו טובים עד שהם התחילו להתפרע.

מר זאב אלקין:

תודה רבה.

יוסי פלח ואחריו אוריאל תנעמי. יוסי פה? לא פה.
אוריאל תנעמי. בבקשה אוריאל, אחריו אברהם רותם.

מר אוריאל תנעמי:

ערב טוב לכולם, כבוד השר זאב אלקין, ח"כ נגוסה. רבותי, ראשית אני מברך על הכינוס הזה של הנהלת הלשכה, הלשכה בכלל. אני מקווה שכל ההחלטות וכל הדיונים שיהיו כאן, למעשה יקבלו גם כן ביטוי למה שנאמר כאן ולמה שאנחנו דנים כאן. כי אחרת אין טעם להגיע לישיבות ולכל מיני מפגשים.

פרשת השבוע היא פרשת תרומה, ואני קושר את זה לדברים שנאמרו כאן היום. למעשה היא מדברת על הנדיבות של כל אחד להקמת המשכן. אבל אנחנו כמדינת ישראל באנו להיות נדיבים לאוכלוסייה הערבית בזמן שיש כאן פיגועים. לא ייתכן שבזמן שיש פיגועים תבוא הממשלה ותאשר, ותודיע בר' גלי שהם יקבלו את התקציב שהוקצב להם. אומנם זה בפריסה, אבל זה נותן איזושהי לגיטימציה.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

'אתם תמשיכו לעשות את מה שאתם רוצים, ואנחנו בינתיים, קשה לנו לטפל במהלך שאתם באים ודוקרים פה ודוקרים שם, ופיגוע פה, ובינתיים מרצחים בנו בכל פינה'. איך ייתכן שאנחנו באותם ימים צריכים להכריז על התקציב הזה? ההחלטה על העברת התקציבים למגזר הערבי הייתה באותו זמן טעות. לדעתי צודק השר ארנס, בנשימה אחת אני אומר. צריך לקרב אותם, שלא תהיה תחושת ניכור. תחושת הניכור כלפי ערביי ישראל, כלפי העם היהודי, אכן גורמת למצב הפוך. אז צריך לקרב אותם. ואני מכאן קורא לחבריי בלשכה להמליץ, שהממשלה תעשה מהלך. כמו שאמרה ד"ר ענת ברקו, לא לבוא לרשימה המשותפת. אלא אני מציע, כבוד השר, לפנות לכל ראשי הרשויות הערביות. לנציגים המרכזיים, לעשות איתם כינוס. לעשות איזשהו, נקרא לזה מחטף, שראש הממשלה ושרי הממשלה שלנו, הליכוד, מושכים אלינו את ראשי הרשויות. ויחד עם ההחלטות שתהיינה, הם ימשכו את העגלה, ולא הרשימה המשותפת. אנחנו נוריד מכוחה של הרשימה המשותפת. ונוסף לכך, מינויו של השר דרעי. בזמנו כשהוא היה שר הפנים הוא נתן כוח לערבים, הם הצביעו לש"ס. בואו נמשוך אותם אלינו. אני לא מאמין שהם יצביעו ליכוד בגדול, אבל חלק מהם בוודאי. יש לנו חלק מהם שמצביעים גם היום, ואני אומר שאם ניתן להם את הגיבוי הם יהיו איתנו, חלקם יהיה איתנו.

ודבר אחרון שנכנס בנו ונותן לנו בעיה, זה הנושא של האריתראים בת"א. הבעיה הזו, היא בעיה שאנחנו טומנים את הראש בחול. משום מה אף אחד לא מרים את הכפפה ומטפל בבעיה הכואבת הזו. כבוד השר, אני אומר מכאן. תרשום לך את הנושא הזה, נושא דחוף שאנחנו צריכים לטפל בו. אסור לשתוק. כל הסיורים שנעשים שם הם סיורי סרק, אין להם טיפול, לא חושבים לקחת מישהו שיבוא ויטפל בבעיה וימגר אותה עד סוף. היום מפחיד להסתובב בתוך תחנה מרכזית ישנה. זה כמו שאותי מפחיד היום להסתובב בכביש וואדי ערה. אני מקיש מאחד לשני, גם בזה צריך לטפל. ואני יכול להגיד בשם עידו אלמגור, שביקש לומר שצריך להקים

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

איזושהי וועדה בנושא העברת הכספים לרשויות, לעשות איזושהי וועדה מקצועית כדי להעביר את הכספים בצורה מבוקרת. תודה רבה לכם.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לאוריאל. אברהם רותם ואחריו מתי יצחק.

מר אברהם רותם:

שלום, ערב טוב. אני מאוד מעריך את הישיבה הזו, אני חושב שהיא מאוד חשובה ומועילה לנו, לליבון בעיות. אם כי אני יודע שהלשכה לכשעצמה היא לא פורום מחייב, אבל היא רעיונית ומלבנת כל מיני בעיות.

הרשו לי לומר שאני דיי סקפטי לגבי דברים רבים שנאמרו כאן. אנחנו לא יכולים להתעלם מהלך הרוח הגיאופוליטי שאופף את כל המזרח התיכון ואת כל מדינות ערב. זה תהליכים גיאופוליטיים שמשפיעים גם על המיעוט הערבי בארץ ישראל, וגם מה שנעשה בכל הסביבה הזו. קשה מאוד להתמודד עם הדבר הזה, וזה לא קל. אבל צריך לשאול ברמה הפרקטית. אני זוכר שבני בגין, בקדנציה הקודמת שלו, הלך ונתן תוכנית לפתרון הבעיה הבדואית בדרום. והוא אפילו הציע בשם ממשלת ישראל לתת 800,000 דונם לבדואים. מי שדחה את זה על פניו ולא הסכים לזה, זה הבדואים עצמם. קשה מאוד להתמודד עם הבעיה הזו. אנחנו לא יכולים להתנתק ולומר שאם אנחנו ניתן להם פה משהו, 15 מיליארד או פחות, זה כבר ישנה את הכול. יש כאן עניין של חינוך, יש כאן השפעות פוליטיות, יש כל מיני זרמים שאי אפשר להתעלם מהם, שהם המשפיעים על המיעוט הערבי בארץ ישראל. ראינו מה שקרה, אותו מחבל שהיה בדיזינגוף, הגיע לכפר שלו. היו כאלה ששיתפו איתו פעולה ונתנו לו מחסה מיד. כך שקשה מאוד להתמודד עם הבעיה הזו, ואני לא חושב שעל

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

ידי שנזרים שם 15 מיליארד, זהו, פתרנו את הבעיה. זה לא כך. אז צריך קצת לחשוב איך אנחנו יכולים לטפל בבעיה הזו. גם אולי בחינוך, אולי משהו אחר. קטונתי מלהביע דעה, אני לא יודע. אבל אי אפשר להתעלם מהבעיה, ומאותם הלכי רוח ששוררים בכל המרחב הגיאופוליטי שנמצא מסביב כאן.

הייתי רוצה לנגוע בעוד נקודה אחת. אני מונית מטעם המייסדים ליו"ר וועדת הגמלאים והאזרחים הוותיקים. אני מאוד מקווה, אדוני השר, שנייחד גם דיון בלשכה בנושא הזה, שהוא מאוד חשוב. כי אם מדברים על מיעוט, יש כאן מיעוט גדול מאוד של 700,000-800,000 גמלאים ואזרחים וותיקים, שהמדינה מסתכלת עליהם והם שקופים. האמינו לי, הם שקופים. ומי שילך פעם ויראה בבתי אבות מוזנחים, בכל מיני מקומות, איך שהאנשים מטופלים. זו חרפה למדינת ישראל.

תודה רבה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לאברהם. בבקשה מתי יצחק, ואחריו דוד שאין. מתי פה? עזב? דוד שאין פה? גם דוד לא פה.

אתי אנגלסמן, בבקשה. אחריה אהרון מלצר.

מר אהרון מלצר:

לא, אני מוותר.

גב' אתי אנגלסמן:

ערב טוב. ח"כ נגוסה, יפה שנשארתי, השר אלקין. שמי אתי אנגלסמן, אני מגבעת שמואל. אני מורה, מורה לביולוגיה. ואני יושבת ושומעת את הדיון המעניין הזה פה, ואני שואלת שאלת תם. השאלה היא, אנחנו פה מדברים להשקיע מיליארדים במגזר הערבי עם תנאים או בלי תנאים. ואני שואלת, סליחה? אני לא מבינה. מדברים פה על עבריינות, על אי תשלום מיסים. אז אנחנו צריכים להשקיע מיליארדים כדי שלא יהיו עבריינים, כדי שישלמו מיסים, שישלמו ארנונה, שישלמו מים, שיבנו לגובה, שלא יעברו את הגבול של הכפר שלהם, שיהיו להם תוכניות מתאר. סליחה? אנחנו צריכים לשלם פרוטקשן במדינה הזאת? ומה עם כל שומרי החוק? מה עם כל אלה שמשלמים מיסים, שעובדים, שהולכים לצבא וממלאים את חובתם למדינה? כל אלה, לא מגיע להם שום דבר. כי הם לא מיעוטים. אני חושבת שצריך לעבוד הפוך. מה שצריך לעשות, המיעוטים היום מקבלים העדפות, גם באוניברסיטאות. אני יודעת שבחוגים הכי נחשבים, קלינאות תקשורת, רפואה, פיזיותרפיה. אחוז נכבד מאוד של ערבים, זה בכיף. אם להשקיע, להשקיע בחינוך עם פיקוח. להשקיע במשטרה שתטפל במה שצריך. בזה אפשרי שיהיה מושקע.

אם ישלמו ארנונה גם תהיה עזרה לביוב. מה אני אומרת? אני אומרת לעשות הפוך. אני אומרת לעשות העדפה מתקנת לכל מי ששומר חוק וסדר, ומשרת, ומשלם מיסים במדינה הזו. ואז כולם יתפתו להתנהג ככה גם כן. לא ייתכן שאנחנו מגדלים פה דור של אנשים נאמנים למדינה, שזה דור שהוא לא חורג את גבולות הישוב, ולא בונה לא לאורך ולא לגובה, כי אין לו גרוש לקנות קורת גג. דור של הילדים שלנו היום, הם הופכים להיות לדור של אנשים עניים. זקוקים לקחת משכנתאות במאות אלפי שקלים ולהיות עבדים לבנקים במשך 30 שנה. למה לדור הנאמן הזה, המחונך הזה, אוהב ישראל ועושה את כל מה שצריך, לדור הזה אנחנו לא עוזרים. איפה הקריאה לעזור לדור הזה? אז כך אני חושבת. אולי אני חושבת בראש של מורה,

תעודדו את אלה ששומרים על החוק, שתורמים למדינה. אז אולי גם לאנשים אחרים יתחשק לשמור על החוק.

עכשיו לגבי העניין הדמוקרטי בכנסת, החוק של ה-90 חברי כנסת כדי להשעות חברי כנסת שבעצם מדברים נגד המדינה, ותורמים להסתה כנגד המדינה. בוודאי שצריכים לדאוג לכך שאנחנו לא נממן, לא נשלם, לא נחזיק ולא ניתן במה לאנשים שרוצים להשמיד אותנו. זה דבר ברור. יהודים היו בכל ארצות אירופה, בכל מקום אנשים נמצאים בפרלמנט. באירופה עוד לפני השואה יהודים היו בפרלמנט. יעלה על הדעת שיהודי יקרא בהולנד למשל נגד המדינה, להשמיד את אושיות המדינה? לא נשמע דבר כזה. בוודאי שצריך לפעול כנגד זה. וכולם מדברים על הדמוקרטיה, על חופש הביטוי. כשיושבים במעצר מנהלי ובמאסר עשרות בחורים ללא משפט, זה דמוקרטי? חינוך מחדש רוצים לעשות להם. איפה כל חברי הכנסת שידאגו לדמוקרטיה במדינה? לוקחים בחורים, קוראים להם נוער גבעות כי יש להם פאות כאלה, לא בודקים. הורסים משפחות, את המשפחה המורחבת מבלי כתב אישום. אנשים יושבים חצי שנה, 8 חודשים, שנה, במעצר מנהלי ואחר כך אומרים 'אופס, סליחה, אתה לא אשם בכלום'. בשביל מה? בשביל אחד שאולי הודה תוך כדי עינויים. על זה גם צריך לתת את הדעת. אם דמוקרטיה, אז עד הסוף.

כל טוב.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לאתי. בבקשה הדובר הבא, אהרון מלצר. מוותר? כן מוותר. יפת צדקה ואחריו אילנה מיימוני.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

מר יפת צדקה:

ערב טוב, אני יפת צדקה. אני מהקהילה השומרונית, ואני אחד המועמדים היום בבחירות.

מר זאב אלקין:

טוב שהזכרת, ההצבעה היא עד 9. מי שיושב באולם הזה ועוד לא הצביע, ויש בחירות. לפי מה שאני יודע עד 9. לכן מי שיושב פה ובמחוז הבחירה שלו יש בחירות אמיתיות, מוזמן להצביע ב-20 הדקות הקרובות במקביל להמשך הדיון. תודה רבה.

מר יפת צדקה:

שמענו דברים מלומדים, שמענו מכבוד השר, ח"כ נגוסה, שניהם ידידי. שמענו דברים חכמים פה משר הביטחון לשעבר משה ארנס. עם רוב הדברים אני הסכמתי, מה ששמעתי. רק בנושא אחד לא הסכמתי, לא הייתי מוכן לקבל את זה. בקשר לנושא של הערבים, לקרב, לא לקרב. אז אני פשוט רוצה לתת פה שני סיפורים קטנים.

סיפור אחד, אני מסתובב חופשי בשכם. אני נכנס לחנות שטיחים, ואני רואה שאין אף אחד. הקליינט היחידי זה אני ואשתי. אני דובר ערבית טובה, מצוינת אפילו. אומר לי המוכר 'שילך לעזאזל פרס, שיישרף בקברו ערפאת, בשביל מה החזירו את שכם? כשהייתה פה ישראל לא היה לי זמן לספור את הכסף. עכשיו יש לי המון זמן לספור את השערות בראשי'. זה סיפור אחד.

הסיפור השני, היה איזשהו חבר פרלמנט בפרלמנט הפלסטינאי. הוא הכריח את השומרונים לשים נציג בפרלמנט. יש שם 83, נדמה לי, והוא הכריח אותנו. לא מאהבת מרדכי, הוא פשוט אמר בצורה הברורה ביותר 'בכל פעם שהעיתונאים

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

והצלמים מגיעים, אתה שב לידיי. הוא עם המצנפת, הלבוש, הגלימה. והוא לוקח את התמונות האלה, נוסע לארה"ב לקלינטון ואומר 'תראה, לקהילה בת 400-500 נפש אנחנו נותנים נציג. תראה, אנחנו דמוקרטים'. באחת ההצבעות הוא נרדס, הוא לא הצביע. וכשהוא הרים את האצבע הוא הרים בדיוק נגד ערפאת. הוא קרא לו, אמר לו 'שמע, בפעם הבאה שאתה תצביע נגדי, אתה לא תהיה פה'. אז אנחנו למעשה פה, וכל הדוברים שדיברו פה, החטיאו את המטרה. ואני אגיד למה, בגלל שהשמאל בישראל הוא לא פחות גרוע מחלק מהאנשים פה, מחלק מהאנשים שדיברו עליהם. השמאל בישראל יוצא החוצה ומסית נגד המדינה. השמאל בישראל נוסע לחו"ל ונותן רעיונות איך להפריע לנהל את המדינה. מה שעומד מול העיניים שלהם, מילה אחת בת 5 אותיות- שלטון. זה מה שמעניין את השמאל. ואם השמאל עושה כך, למה שהערבים לא ינהגו באותה הצורה? כאחד שנולד בשכם, אני נולדתי בשכם. אבל בגיל 5 כבר עברתי לת"א. נולדתי בשכם כי עוד לא היה ישראל- ירדן. אני אומר לכם, מניסיון. ואני מסתובב הרבה בשכם. הם לא אוהבים אותנו. תודה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה ליפת. אילנה מיימוני, ואחריה הדובר האחרון חזר אלינו - דוד שאין - אז ניתן לו לנעול את האירוע.

גב' אילנה מיימוני:

ערב טוב לכולם. לשר אלקין, נגוסה ולכל החברים. לי קוראים אילנה, אני חברת מרכז, חברת מועצה, חברת לשכה, מ-72'. באתי מאילת במיוחד. אני רוצה לדבר על הנגב. מישהו יודע איפה זה נמצא, גבעות בר?

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

קריאה מהקהל:

כן.

גב' אילנה מיימוני:

כן, את פה. יש אמא אחת פה גם כן. לצערנו, אני אומרת, בזמנו אריק שרון אמר ליישב את הנגב. קמו הבנים שלי, הראשונים, חלוצים. אחד היה איש ימ"מ והשני לוט"ר. ועזבו את תל אביב וחולון והלכו ליישב. גרו בקרוון 5 שנים. קמו שם עליהם, באו אליהם מלוד, מכל הארץ, בדואים. 'זה האדמה שלנו, זה טרבין'. קם פני בדש, בנה להם ישוב שנקרא טרבין. מצד שמאל זה רהט, מצד ימין זה טרבין. סכנת חיים. היום הרמ"ש ביקש ממני להעביר מסר. הם באים לגדר, פורצים, ובונים אוהלים מסביב. מסביב לישוב. זוגות צעירים שקנו אדמה לא יכולים להתפתח, לא יכולים לבנות. כי אם כן באים, מתחילים עם אלות, עם נשק ושורפים להם את הישוב. פנינו לכל הגורמים וזה לא עוזר.

דבר שני, ישראל כץ הבטיח לעשות מחלף. סכנת חיים. נכנסים לרהט, לישוב הזה נכנסים דרך רהט. אין יום שאין תאונה. גם עם בעלי חיים, וגם הם נוסעים כמו מטורפים. אין, טירוף הולך באזור הזה. אז אני מבקשת מכולם, ח"כ נגוסה, השר אלקין, וכל מי שיכול לעזור לצעירים האלה. היו שם קרוב ל-10, היום מעל 150 משפחות, זוגות צעירים. ויש כאלה שצריכים לבנות והערבים מפריעים להם, הבדואים שברחו מהרהט ובאו לגור שם. על פי זה שיש הפרדה, יש כביש, הכול. אבל פלשו. בנו אוהל פה, עוד 200 מטר עוד אוהל, עוד אוהל. ואף אחד לא מוציא אותם משם, ואף אחד לא משתלט עליהם לצערנו. תודה רבה. זה מאד חשוב.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

מר זאב אלקין:

תודה רבה לאילנה. עבדו משה בבקשה, ואז דוד.

מר משה עבדו:

השם שלי עבדו משה, מחיפה. תודה רבה שנתת לי לדבר. השנה היא 1961, ואז הגיע לישראל לא ברצון שלו, נגד הרצון שלו, אייכמן לכאן. החליטו להקים צוות שנקרא 'לשכה 06' לחקור את אייכמן. אני הייתי אז בן 31 והוזמנתי ללשכה 06, להיות בין החברים שם. בין הדברים שהיינו צריכים לחקור, היחס של אייכמן והמשטר שלו למנהיגים הערבים פה בפלסטין, אז לא הייתה מדינת ישראל. ההתכתבות בין חאגי' אמין אל חוסייני, שהיה המופתי של ירושלים, והוא כתב לשר הפנים הגרמני היידריך, לעזור לנו על מנת להקים מחנות ריכוז בארץ ישראל, בפלסטין. מה שיותר יכולים להיפתר מהיהודים שנמצאים פה, לפני קום המדינה. והוא, היידריך, ענה לו במכתב. אמר לו 'הממונה על זה, זה אייכמן, ואנחנו מבקשים אותך לפנות אליו והוא ייתן לך את העצה'. בקיצור, אייכמן כתב לו מכתב, אמר לו 'תשמע, מתנהלת מלחמה עקובה מדם באל-עלמין, בין הצבאות של רומל לצבאות של מונטגומרי. ואני מקווה שמונטגומרי יתגבר על פילדמרשל, מוטנגומרי והצבאות שלו, ואז הדרך למצרים תהיה קלה מאוד ואפשר לכבוש את מצרים, ואז אנחנו נבוא לפלסטין וניתן לכם את כל הלוגיסטיקה להקים את מחנות הריכוז'. אדוני, אני מדבר על כוונות פה. זו הייתה הכוונה של המנהיגים שהם שונאי ישראל. בישראל, בגלל זה שאני עובד בלשכה לתפקידים מיוחדים, והאזור שלי זה המוסלמים וכל האוכלוסייה בצפון ובחיפה. יש בין האנשים הטובים, המוסלמים, שהם באמת רוצים לחיות כמו יהודים. הם באמת רוצים להתפרנס בכבוד. ובחיפה גם היום, בוואדי ניסנס, לא גירשו את כל הקיצונים האלה ובמיוחד אנשי בל"ד מהמקום שיכולים להתפרנס

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

איתנו. אבל האווירה הכללית, התחיל בתנועה האסלאמית. שהתחילה לא באום אל פאחס, אלא התחילה בכפר קנא. והתפשטה והייתה השנאה הגדולה מאוד, דווקא בכפר קנא ולא בערערה, ולא במקומות האלה. ובסוף אני רוצה להגיד לכם דבר כזה. בן-גוריון אמר דבר אחד 'אסור לנו לישון לילה אחד בלי להיות ערניים'. אז זהו זה, זה מה שיש וה' שומר את ישראל. תודה רבה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה. נואם אחרון, בבקשה דוד שאין.

מר דוד שאין:

זה שאני דובר אחרון, אני מקווה שאני לא צריך גם לשיר התקווה, כי לא כדאי לכם שאני אשיר.

מר זאב אלקין:

אנחנו נעזור לך, אבל נדמה לי שאתה גם היום הדובר היחיד מטעם הצעירים. הצעירים היום היו שתקנים, למרות שהיו פה.

מר דוד שאין:

אני רוצה להתייחס לנושא שהתכנסנו, שזה הנושא של התוכנית להשקעה בישובים הערביים. לי יש רק שאלה אחת. בתוך התוכנית הזו, האם אנחנו מתכוונים להשקיע את כל הכספים האלה, שזה מיליארדים אני מזכיר, גם בכפר ערערה למשל? כפר ערערה למשל, זה הכפר שבו התחבא המחבל מדיזינגוף. כל הכפר סביר להניח ידע על זה, והחביאו אותו ושתקו. זה כפר שאנחנו רוצים לשים בו כסף? זה מה שאני שואל. אנחנו כמדינת ישראל צריכים להשקיע. כן, צריכים להשקיע. אבל איפה

להשקיע בתוך הישובים והערים הערביות? איפה? אנחנו צריכים להשקיע במקומות שבהם מוכנים לקבל את הריבונות היהודית, הישראלית, שמשתפים פעולה איתנו ולא שנלחמים נגדנו. אנחנו ראינו לדוגמא את העימות שהיה בין ראש עיריית נצרת לבין איימן עודא מול המצלמות. אם יש ראש עירייה כזה שבא, ורוצה לשמור על השקט בתוך העיר שלו, ורוצה להיות חלק ממדינת ישראל, שם צריך להשקיע. אבל בכפרים שבהם יש הסתה, ואני רוצה לגעת בעניין ההסתה בקצרה עוד רגע. ושפועלים נגד מדינת ישראל, ומחזקים שם כמו את הפלג הצפוני, אז שם אנחנו לא צריכים להשקיע. יש דברים יותר טובים לעשות עם הכסף. את הכסף הזה במקום להשקיע בתשתיות שם, צריך להשקיע בלהביא שוטרים לשם. ושזה לא יהיה פרס, שההשקעה הכספית תהיה פרס על זה שהם בעצם, שיש כלי נשק בעיר. לא. אז אנחנו נשקיע בזה שאנחנו נביא שוטרים שיאספו את הנשק מהרחובות שם. כי הנשק הזה בסופו של דבר גם משמש נגדנו. גם נגדם וגם נגדנו.

בקצרה לעניין של ההסתה, אסור לנו לשכוח, זה לא רק חברי הכנסת של בל"ד שהלכו לבקר את משפחות המחבלים ועמדו דום לזכרם. זה לא רק הם. זה בכלל, ההסתה הזאת קיימת בבתי ספר שלהם, במסגדים שלהם ואנחנו חייבים לטפל בבעיה הזאת. ואם לא נטפל בבעיה הזאת, אז זה רק ילך ויחמיר. כי כשאתה מעלים עין ממשוהו, אז הוא רק גדל. כשהייתי ילד אז היה בספר הנסיך הקטן, אז הוא אומר 'אם לא תדע לעקור את העצים בזמן צמיחתם, אחרי זה כשהם יצמחו והשורשים שלהם יכו בקרקע אז זה יהיה עוד הרבה יותר קשה'. אז אנחנו צריכים כבר עכשיו לעצור את הדבר הזה. רק לפני כמה זמן מפלגת חד"ש העלתה בעמוד הפייסבוק הרשמי של המפלגה, איזושהי תמונה מכוערת נגד ראש הממשלה. עם אדם שמוריד מסיכה מעל פניו, של ראש הממשלה נתניהו, כשיש לו על היד מגן דוד. אני לא יודע אם ראיתם את זה כולכם. ומי שעומד מאחור זה דאעש. ובעצם זה לא רק נגד נתניהו, זה נגד כולנו. זה נגד כל היהודים, כל הישראלים. מגן דוד זה דאעש. ואת

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

הדבר הזה, אם אנחנו לא נדע לעצור, ואגב בעניין הזה אני הרגשתי שאני לא יכול לשתוק. הלכתי והגשתי תלונה במשטרה נגד המפלגה ונגד מי שמפעיל את העמוד של חד"ש, ונגד איימן עודא שעומד בראש התנועה שלהם. כי באמת אי אפשר לשתוק על זה. אם אנחנו נשתוק, זה רק ילך ויחמיר. אם אנחנו רוצים להשקיע כספים, צריך להשקיע אותם במקומות הנכונים. ולא בלבנות להם עוד בתים, ולבנות להם כבישים. זה חשוב וצריך לעשות את זה, אבל במקומות הנכונים ולא בכל מקום.
תודה רבה.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

מר זאב אלקין:

תודה רבה לדוד, ותודה רבה לכל החברים. בהחלט אני חושב שהיה כאן דיון מכובד, מהסוג שחשוב מאוד שיתנהלו בתנועת הליכוד. דיוני תוכן כמו שדיברנו, ולא רק הסוגיות הפרוצדורליות או האישיות. הזכירו כאן החברים את חוקת הליכוד, אכן בנושאים שעליהם דיברנו כאן יש לפחות שני סעיפי חוקת הליכוד שמתייחסים אליהם, גם סעיף שמדבר על שילוב אוכלוסיית המיעוטים במערכות המדינה והתנועה, וגם סעיף שמדבר על שירות סדיר של אזרחי המדינה ותושביה הקבועים בצבא ההגנה לישראל, או שירות מוכר כמשמעותו בחוק שירות ביטחון, קרי מה שאנחנו קראנו לו 'שירות אזרחי'. אני חושב שהיו כאן מגוון דעות שונות ומגוונות, אבל אם אני ככה מנסה לגבש ולסכם את דעת הרוב, אני חושב שרוב מוחלט של הדוברים דיברו מצד אחד לגבי חשיבות של ההשקעה של המדינה במגזר הערבי. אבל מצד שני החברים רוצים לראות חלק חשוב מתוך ההשקעה הזו, מושקע בנושאים של שמירת חוק וסדר גם בתחום הבנייה, וגם בתחום של חוק וסדר כללי, וגם עידוד של הנאמנות למדינה וכמובן מאבק בתופעות האלה כמו פגיעה בשירות האזרחי ותופעות אחרות. ולכן אומרים שההשקעה הזו צריכה להיות השקעה חכמה. לעודד את מי שנוהג נכון, ולעומת זאת לא לתת פרס למי שנוהג לא נכון, ואני חושב שזה משקף את הרוח של רוב הדוברים כאן במשך הערב הזה. גם לגבי החוק, אני לפחות התרשמתי שרוב הדוברים תומכים בחקיקה הזו, למרות ששמענו גם את עמדות המסתייגים ולמעשה כולל גם ראשון הדוברים היום, השר לשעבר משה ארנס.

מישהו העיר כאן במהלך הדיון, שדיוני הלשכה חשובים לאחידות עמדות, אבל הן אינן מחייבים. זה לא בדיוק, אני מקריא מסעיף רלוונטי בחוקת הליכוד שמדבר על הסמכויות, סעיף 114ב'. 'החלטותיה יחייבו את נציגי התנועה ברשויות הממלכתיות ובכל הגופים הציבוריים האחרים, ככל שאין הן מצויות בסתירה להחלטות המרכז,

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 11.2.2016

ומבלי לפגוע בסמכויות חברי הסיעה בכנסת ויו"ר התנועה! אז לכן אני לא הייתי מזלזל בדיונים בלשכת הליכוד, לא כדאי שנזלזל בעצמנו ואז באמת לא צפוי שיתייחסו לזה ברצינות החברים. זה נכון גם להנהלה וגם ללשכה כולה, לפי הניסוח. אגב, כמובן שהלשכה יכולה להפוך את ההחלטות של ההנהלה, כי היא גוברת על ההנהלה.

אני מודה לחברים, כפי שאמרתי, על הדיון הזה. אנחנו נמשיך במסורת הזו של הכינוסים כפי שקובעת החוקה, ואני אנסה כמובן בתיאום עם ראש הממשלה. אתם יודעים שהחוקה מחייבת אותי לתאם גם מועד לכינוס וגם סדר יום עם יו"ר התנועה. לכן לפעמים בגלל זה יש קצת עיכובים ואנחנו חורגים מל"ז של חודשיים. אבל ננסה לעמוד בתנאים של החוקה, ולנסות להביא לכאן לשולחן הלשכה נושאים כפי שאמרתי שהם נושאים בוערים ועומדים על סדר היום של המדינה, ושל הנציגים של התנועה שלנו בממשלה ובכנסת גם בעתיד. אני גם מבטיח לכם לנסות לעודד יותר את הנבחרים שלנו, במיוחד השרים, לבוא לכאן ולהקשיב. כי בסוף הם אלה שמיישמים את מדיניות התנועה. אני אודה גם לעזרתכם, גם אתם כפעילים בולטים בתנועה, אני מציע שתעודדו את השרים. הח"כים, דווקא היום הייתה נוכחות יפה, אבל גם את השרים להיות כאן ולקחת חלק בדיון. אני חושב שזה יעשיר את הדיון מצד אחד, ויעשה אותו לישים יותר לאחר מכן בדיונים שיש מצד שני. אז אני אשמח גם לעזרה שלכם.

כמובן ברגע שישתיימו ויספרו הקולות, ותורכב באופן סופי הנהלת לשכת הליכוד, אנחנו נפעל לכנס את ההנהלה כפי שאמרתי, בתדירות יותר גבוהה מכינוסי לשכה, ולהביא גם לסדר היום של ההנהלה סוגיות שוטפות.

תודה רבה לכם, וכרגיל אנחנו מסיימים כל מפגש בשירת 'התקווה'. בבקשה.

כֹּל עוֹד בְּלִבְבֵנו פְּנִימָה עוֹד לֹא אֲבָדָה תְּקוּתָנוּ,
נֶפֶשׁ יְהוּדֵי הוֹמְיָה, הַתְּקוּהָ בֵּת שְׁנוֹת
וּלְפָאֲתֵי מְזָרְחָ, אֲלֵפִים,
קְדִימָה, לְהִיּוֹת עִם חֶפְשֵׁי
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפִיָה, בְּאַרְצָנוּ,
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

*** הישיבה נעולה ***